

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SCREAM

for V8

MOLLY DOYLE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

BİZİM İÇİN ÇIĞLIK AT

MOLLY DOYLE

CONTENT WARNING

Bu bir Karanlık Romantik / Gerilim, Ters Harem Novellasıdır. Scream For Us, tüm izleyiciler için uygun olmayan olgun ve grafik içerik içerir. Tetikleyici uyarılar şunları içerir: cinsel içerikli grafik sahneler, fiziksel saldırı, cinsel saldırı girişimi, kendine zarar verme / zorbalıktan bahsetme, kan / yara, maske kink, nefes oyunu / boğma, bıçak oyunu, ateş oyunu, çiğ seks / prezervatifsiz seks, övgü / aşağılama kink ve cinayet.

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Teşekkür Yazar

Hakkında

Bu kitap bir kurgu eseridir. Tüm isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve gerçek olaylara, yerlere veya yaşayan ya da ölmüş kişilere olan benzerlikler tamamen Tesadüfî.

Charity Chimni tarafından kapak tasarımı/biçimlendirmesi/düzeltilmesi yapılmıştır.

Copyright © 2021 by Molly Doyle

Tüm hakları saklıdır.

Cadılar Bayramı'nı seven herkese... Ve maskeli adamlara

*Prens asla gelmeyecek. Bunu herkes biliyor; ve belki de Uyuyan Güzel
lmştr.*

- ANNE RICE

CHAPTER 1

J kaldırım boyunca yayılmış ve ön kapıya kadar uzanan fenerler. Özenle oyulmuş yüzlerin arkasında titreyen alevler beni hipnotize ediyor. Çalılar örümcek ağları kaplıyor, neon spot ışıkları ön girişi aydınlatıyor ve

Topuklarımın altındaki kaldırımda kanlı ayak izleri yayıldı.

Ben içeri girerken evin içinde bangır bangır müzik çalıyor, kapının yanına gizlenmiş bir sis makinesinden çıkan kalın bir duman tabakası da görüş alanımdaki herkesi etkisi altına alıyor. Her yerde insanlar var ve herkes kostüm giymiş gibi görünüyor. Bu Salem Cadılar Bayramı partisinin tarihe geçeceğini söylediklerinde şaka yapıyorlarmış.

Buraya yalnız gelmek kötü bir fikirdi. Bu düşünceyle omurgamdan aşağı soğuk bir ürperti yayılıyor. Çıkış yapmak için hızla topuklarımın üzerinde dönerken, Jenna neredeyse beni geriye doğru savuruyordu.

"Quinn!" diye haykırıyor, nefesinde saf votka, kendini sabit tutmak için kollarıma tutunurken. "Buradasın!"

"Bir şekilde."

"Geleceğinden haberim yoktu," diye geveliyor sarhoş sarhoş. "Burada olmana çok sevindim."

Muhtemelen beni tipik "kız öğrenci yurdunda yatağıma kıvrılıp müstehcen kitaplar okurken ve sosyal toplantılardan kaçınırken" değil de bir partide görünce şok olmuştur.

"Stacy'yi gördün mü?" diye soruyor.

"Daha gelmedim. Daha yeni geldim," diyorum ona. "Üzgünüm." Bununla birlikte, koşarak uzaklaştı.

Kalabalık koridordan mutfağa doğru ilerlerken, yüksek sesli konuşmalar diğer odalardan gelen Cadılar Bayramı temalı müziği bastırıyor. Titreyen mumlar, içki seçeneklerimi belirlemem için mükemmel miktarda ışık yaratıyor.

Bira. *Daha çok* bira. Sert içki.

Ürkütücü Cadılar Bayramı partisi

pançı.

"İyi seçim," diyor arkamdan bir ses, o görüş alanıma girmeden önce. "Gerçekten çok *güçlü*."

Onun bayat cümlesinden homurdanarak gözlerimi deviriyorum. "Ne kadar sert olursa o kadar iyi," diyorum ve bu sırada solo bardağımı neredeyse taşıyorum. "Havalı Joker makyajı."

"Teşekkürler." Bir kaşını kaldırıyor. "Ne olman gerekiyor?"

Siyah, korse tarzı bodysuit'ime, file taytına ve siyah savaş topuklu ayakkabılarıma bakarken yüzümü buruşturuyorum. Bu benim son dakikada bir kostüm hazırlama çabamdı ama hâlâ kim ya da ne olduğuma dair hiçbir fikrim yok.

"Bu harika bir soru," diye utangaç bir şekilde cevap veriyorum.

"Kevin," diyor biri odanın öbür ucundan. "Bizimle geliyor musun?"

Joker onlara doğru bakıp başını sallıyor, sonra tekrar bana dönüyor.

"Adın neydi senin?"

"Quinn."

"Görüşürüz, Quinn."

Cadılar Bayramı Yumruğu *gerçekten de yumruk gibiydi*. Joker haklıydı.

İnce bir sis tabakası yerden süzülerek dans pistindeki herkesi çevreliyor. Odanın ortasına doğru ilerlerken, her yönden gelen flaş ışıklarının cazibesine kapılarak kalçalarımı müziğin ritmine göre sallıyorum. Kollarımı havaya kaldırıp gözlerimi kapatarak içimi saran yeni kaygısızlık hissine teslim oluyorum.

Sosyal ortamlarda alkol için Tanrı'ya şükürler olsun.

Birden eller belimde, beni ritme doğru yönlendiriyorlar. Arkamdaki kişiyi hiç düşünmeden dans etmeye devam ediyorum, ta ki onlar ellerini önüme doğru kaydırana kadar.

Aşağıya.

Aşağıya.

Onları uzaklaştırırken, ilk başta aldırış etmesem de içimde rahatsız edici bir his beliriyor. Ta ki bana tutunup kendilerini bedenime doğru zorlayana kadar. Göğüslerimi avuçluyor, ellerini belime kadar indiriyorlar.

"Dur," diye bağıryorum, tuttukları yerden kurtulmaya çalışıyorum. Kulağıma doğru ağır ağır nefes alıyorlar.

"Hoşuna gitti mi?" "Hayır, seni sürüngen," diye karşılık veriyorum, çekilmeye çalışarak.

Ama çok güçlüler.

"Hayır! Hayır! Dur!"

Özensizce boynumu öpüyorlar, parmaklarını korsemın altından geçirmeye çalışıyorlar. Sonunda, yanımda dans eden birkaç kişiye çarparak onların elinden kurtuluyorum. Dehşete kapılıyorum, bizi tamamen görmezden geliyorlar. Kalbim küt küt atıyor. Çok fazla insan var. Çok gürültülü. Duman o kadar yoğun ki nefes almak bir yana, zorlukla görebiliyorum.

Hayır cevabını kabul etmeyen kişiyle yüzleşmek için döndüğümde, öfke ve tiksinti beni tüketiyor. Bir adım öne çıkıp bana tekrar uzanıyor. Ellerimi göğsüne vurarak onu itiyorum ve bu sefer ipucunu anlıyor.

Reddedilmeme gücendiği çok açık. Gözleri karardı. Soğuk. Taş gibi hareketsizleşti. Korku çöküyor ve ben daha ne olduğunu anlayamadan, birinin elinden kırmızı bir solo bardak kapıyor.

Birkaç saniye içinde vücudumun üst kısmı birayla sıırılsıklam oldu. Ona şaşkınlıkla bakarken çenem neredeyse düşecekti, az önce yüzüme içki sıçrattığı gerçeğinden dehşete düşmüştüm.

"Kaltak," diye gülüyor.

Gözümün ucuyla uzun boylu, karanlık bir figür beliriyor. Birden, saldırganımı yere yatırdı ve onun üzerinde yükselmeye başladı. Eğilip siyah eldivenli yumruklarını yüzüne vuruyor ve onu yumrukluyor.

Tekrar ve tekrar.

Onu boğazından yakaladı. "Eğer ona bir daha dokunursan, seni hasta bir köpek gibi öldürürüm."

Burnundan koyu kırmızı kan bir musluk gibi akarken, her darbede yüzünün çatırdama sesini neredeyse duyabilirsiniz.

Hoparlörlerden "Seni duymak için sabırsızlanıyorum, seni duymak için sabırsızlanıyorum, *çığlık at.*" sözleri yükseliyor.

Herkes koşarak yoldan çekilir ve gözlerimizin önünde gerçekleşen bu sahneyi dehşet ve inançsızlıkla izler. Birkaç kişi yardım etmek için araya girmeye çalışıyor.

durumu yatıştırmak için. Yine de, onu çekmeye çalışır çalışmaz, onlara doğru sarsılarak alay ediyor.

Bir sonraki hedefi olmaya cesaret edemeyerek hemen geri çekilirler.

Kalbim göğüs kafesime çarpıyor ve sonunda tüm bunların benim için olduğunu anlıyorum. Bana yardım etti. Beni *korudu*.

Arka tarafının hatları ürkütücü. İlkel. Sanki avını avlıyor ve onu bayıltana kadar dövmeyi bırakmıyor.

Simsiyah giyinmiş uzun boylu, karanlık figür yavaşça bana doğru dönüyor ve kimliğini gizleyen Çılgık maskesini gördüğüm an, sıcaktan titreyen bir karmaşa içinde kalıyorum.

Bu anla ilgili beni büyüleyen bir şey var. Bana yaklaşıyor, şimdi küçük bedenimin üzerinde yükseliyor. En az 1.80 boyunda ve kostümünün koyu renkli kumaşı vücudunu gizlese de bir Tanrı gibi yapılı olduğu belli.

Başını yana eğip tepkimi inceliyor ve bedenim de tam zamanında tepki veriyor. Meme uçlarım büzüşüyor, korsemın malzemesini zorluyor. İç bacaklarım sırlıklam oluyor. Yüzüm kızarıyor ve nefesim daralıyor.

"Teşekkür ederim," diyorum düşünmeden.

"Yüzü!" Kovboy kıyafeti giymiş bir adam bağılıyor ve hâlâ baygın olan saldırganımın üzerine diz çöküyor. Bolca kanaması olduğunu da eklemeliyim. "Yüzünü kırdın, adamım! Seni öldüreceğim!"

Hayalet kafasını ona doğru çevirir.

Korku beni ele geçirdiğinde kovboy ayağa fırlayıp bize doğru koşmaya başladı. Hayalet tek ve hızlı bir hareketle yumruğunu savuruyor ve yumruğu Kovboy'un çenesine çarpıyor.

Ardından yere yığılır ve tamamen hareketsiz bir şekilde orada kalır.

Herkes çılgık atmaya başladı. Bu gerçek bir kan banyosu, yine de sesimi çıkarmıyorum. Sessizce burnundan fışkıran kanı gözlemliyor, sonra da yüzüne damlamasını izliyorum.

Gözümün ucuyla uzun boylu, karanlık bir figür daha belirliyor ve beni gerçekliğe geri döndürüyor. Ghost'un omuzlarına tutunmuş, onu tutmak için elinden geleni yapıyor. Tam o anda, birbirlerini tanıdıkları ortaya çıkıyor.

Hiç düşünmeden, kimi gülen, kimi ağlayan insan kalabalığını yararak ilerledim ve parmaklarımı Ghost'un ellerine doladım.

Bilek. *Jason Voorhees* maskesi takmış olan arkadaşına dönüp bakar ve ikisi birden başlarını sallar.

Odadan çıkarken onu zorla yanıma çekerek bir köşeyi dönüyoruz ve neredeyse birini kış üstü yere düşürüyoruz. Büyük, sarmal bir merdiven gördüğümüzde, onu en tepeye kadar götürüyorum. Biraz daha az kalabalık olmasına rağmen bu kat artık çok daha karanlık ve müzik daha da yükseliyor gibi görünüyor. Koridorda yankılanıyor, atan bir kalp gibi ses çıkarıyor.

Güm güm. Güm güm. Güm güm. Güm güm.

En yakın kapıyı iterek açıp odaya girdiğimde bir çift ayakkabı dengemi bozuyor. Onlara takılıp düşmeme fırsat kalmadan Ghost beni yakalıyor ve göğsüne yaklaştırıyor. Çok sert. Erkeksi. Kirpiklerimin arasından ona bakarken, çaresizce maskesinin iri, siyah gözlerine bakıyorum.

Jason kapıyı arkamızdan kapatıyor.

Burada Ghost ve Jason'la, birkaç dakika öncesine kadar hiç tanımadığım iki insanla yalnızım ama kendimi hiç bu kadar güvende hissetmemiştim.

Bu benim hakkımda ne söylüyor?

Kızgın bir cinsel gerilim, havada bir elektrik akımı var ve iç bacaklarım bir kez daha kayganlaşıyor.

Lanet olsun.

Aşık oldum, bulutların üzerindeyim. Ayın üzerinde.

Belki de Ghost beni neredeyse vücuduna bastırıldığı ve parfümü başımı döndürecek kadar baştan çıkarıcı koktuğu içindir. Ya da belki, durmasını söylediğimde ellerini üzerimden çekmeyen bir adamın ağzını burnunu kırdığı içindir.

Birdenbire adrenalin patlaması midemi bulandırıyor ve kendimi ondan uzaklaştırıyorum.

"Çok fazla kan vardı," diye kekeleyerek elimi saçlarımda gezdirmeye çalışıyorum. Gerçi yüzüme sıçrayan biradan dolayı saçlarım yapış yapış, karmakarışık.

"İyi misin?" Ghost bana soruyor.

O ses. Çok güçlü, çok gırtlaktan, beni zayıflatıyor.

"Evet," diyorum parmaklarımla bir düğümü fırçalayarak. "Ben iyiyim."

"İçimde öldürme dürtüsü var-" diye duraksıyor, sesi alçak. "-Sana dokunan herkesi."

Gözlerim iznim olmadan açılıyor ve dudaklarım aralanıyor.

Vay anasını. Bunu gerçekten söyledi mi? "Seni tanıyor muyum?" diye sordum.

Bir adım öne çıkarak aramızdaki küçük boşluğu kapatıyor. "Bunun neresi eğlenceli?"

"Sesini tanıyamadım," diye söylendim. Bununla birlikte arkadaşına doğru döndü.

Taktığı Jason Voorhees maskesi çok ürkütücü. Hiçbir zaman 13. Cumath ya da genel olarak herhangi bir korku filminin büyük bir hayranı olmadım. Yine de, onun kara kara düşünen, gizemli varlığında beni tamamen tahrik eden bir şey var.

Ghost'tan biraz daha kısa olmasına rağmen o da uzun boylu ve iri yapılı. Hantal bir ceket giymesine rağmen bunu söylemek zor değil.

"O adam seni incitti mi?" Jason soruyor.

Sesi de tüylerimi diken diken ediyor. Tanrı yardımcım olsun.

Yine de kafamın içinde "*Tanrı şu anda burada değil*" diyen bir ses var.

Şimdi Elena Gilbert'ın iki erkek arasında nasıl hissettiğini anlıyorum.

"Hayır, bana zarar verme şansı olmadı," diye endişeyle cevap veriyorum ve minnettarlıkla Ghost'a bakıyorum. "Senin sayende."

Jason, "O ne istediğini biliyor," diye konuşur.

"Oh?" Utangaç bir şekilde soruyorum, geri alınıyorum. "Peki tam olarak ne istiyor?"

Hayalet bana doğru adım atıyor, yaklaşıyor. *Yaklaşıyor.*

Maskesine bakarken zorlukla yutkunuyorum.

"Ona sorma, küçük Quinn," diyor Ghost. "Doğrudan bana sor."

Baştan çıkarıcı ses tonundan sıcak, bulanık bir his kaplıyor içimi. "Ne istiyorsun?" Sonunda soruyorum, sesim neredeyse hiç çıkmıyor.

"Aptal kız," diye kendini beğenmiş bir şekilde karşılık verir. "Ben bu partideki diğer tüm erkeklerin istediğini istiyorum."

Saçlarıma uzanıp omzumun üzerinden geçiriyor, siyah deri eldivenleri hafifçe boynuma sürtünüyor. Üzerimde dururken kendimi çok açıkta hissediyorum.

Savunmasız.

"Söyle," diye ısrar ediyorum, göğsünün üzerindeki bornozu ellerimle toplayarak. "Bana ne istediğini söyle."

"Siktir," diye nefes alıyor. "Alınan küçük şey, değil mi?"

Hiçbir uyarı olmadan kapı açılır ve yüksek bir gümbürtüyle duvara çarpar. Müzik odanın içine doluyor ve anı tamamen mahvediyor.

Michael Myers gibi giyinmiş biri kapıda duruyor. Nasıl oluyor da her biri 1.80'den uzun oluyor? Son zamanlarda çok fazla müstehcen kitap okuyorum ve belli ki yeterince dışarı  ıkmamı ım.

Michael, "Mesajını aldım," diyerek onların arkadaşı olduğunu açıklar.

Ghost kuru bir sesle, "Zamanlaman daha iyi olamazdı," diye mırıldanıyor ve tek bir el hareketiyle onları ba ından savıyor.

Kapı arkalarından kapandığı anda, sessizlik içinde bana bakıyor. Oda ın diğer tarafındaki lo  ışıktan gözlerinin hatlarını neredeyse seçebiliyorum. Birdenbire, sonunda ba  ba a kalaca ımız düşüncesiyle kalbim çarpmaya ba lıyor.

Ne yapıyorum ben? Ne düşünüyorum?

Bu hiç bana *göre değil*.

Gerçi, mesele de bu. Bu gece kim olmak istersem olabilirim.
ol.

Ve hayatımda bir kez olsun, umursamaz olmayı seçiyorum.

CHAPTER 2

"**Y**ou ne istediğimi sordu," diyor, ben nefes alma yeteneğimi kaybederken yaklaşıyor. "Bütün gece seni izledim. Yarağımın etrafına boşalırken kendinden geçerek çılgılık atana kadar seni becermek istiyorum."

İçimde yakıcı bir arzu uyandırırken titreyen dudaklarımdan kısık bir inilti kaçıyor. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Çok sıcak ve inkar edilemez bir şekilde rahatsız. Bacaklarımdan arasına bir ağrı yerleşiyor ve tenimin üzerinde sıcaklık kızarıyor. Klitorisimin zonkladığını, dili için yalvardığını tam anlamıyla hissedebiliyorum ve kostümünü yırtma dürtüsüyle savaşıyor gibiyim.

"O küçük seksi vücudunun her santimini keşfetmek istiyorum," diyor cesurca. "Ne kadar seksi bir kışın var, *küçük Quinn*."

İznim olmadan dudaklarımdan sessiz bir inilti daha çıkıyor. "Sana böyle seslenmemden hoşlanıyorsun, değil mi bebeğim?"

"Küçük Quinn," diye yinelıyorum sözlerini, karasevdaya tutulmuş bir halde.

"İşte burada," diye mırıldanıyor ve çenemi avucunun içine alarak doğrudan maskesinin gözlerine bakmamı sağlıyor. "Şimdi söyle bana. Şu anda elimi kalçalarının arasına soksam, benim için ne kadar ıslak olurdun?"

Düşüncesi bile karnımı sıkıyor.

Gerçek şu ki, şu anda hayatımda hiç olmadığım kadar ıslağım. "Çok," diye fısıldıyorum.

"Siktir," diye homurdanıyor, yüzümü sıkıca kavırıyor, yanaklarımı eziyor. "Bu maskenin içinden bile ne kadar tatlı olduğunun kokusunu alabiliyorum. Tadına bakmak istiyorum."

Dizlerimin bükülmesine ramak kaldı. Tüm vücudum titremeye başlıyor. Yüzüm ateşle doluyor.

Bir şekilde, sadece hayal edebileceğimi veya okuyabileceğimi düşündüğüm en karanlık fantezilerim gözlerimin önünde canlanma gücüne sahip.

"Ne güzel bir ağız. Onu iyi kullan." Başparmağıyla alt dudağımın üzerinde geziniyor, başını yana eğiyor. "Benden ne istediğini söyle, ben de sana vereyim."

Ve sonunda, tüm kalbimle bırakıyorum.

"Sen," diye cevap verdim.

"Öyle mi?"

"Evet," diye yumuşakça cevap veriyorum. "En karanlık fantezilerimi hayata geçirmeni istiyorum." "En karanlık" diye yineliyor, tereddüt ederek. "Benim *karanlığımın* çok daha farklı olduğunu hayal edebiliyorum.

seninkinden daha fazla, tatlım."

"Karanlık," diye vurguluyorum. "Ama bir şartım var."

Elini göğsüme koyarak beni geriye doğru itiyor ve duvara yapııştırıyor. Parmaklarını hafifçe boğazıma dolayarak bastırıyor ve yutkunmamı zorlaştırıyor.

"Bu gece," diye atıldım bileğini kavrayarak. "Sadece bir gece." "Bir gece mi?"

"Evet. Güneş doğduğunda, her şey bitmiş olacak."

Gülüyor, mizah amacı gütmeyen. "Bunu o kadar kolay söylüyorsun ki, sanki seni bırakmam mümkünmüş gibi."

"Benim durumum bu," diye bastırıyorum.

"Bu gece ve *sadece* bu gece için olsa bile, küçük Quinn," diye duraksıyor ve diziyle bacaklarımı aralıyor. "Her zaman benim olacaksın."

Ona göz kırparak hiçbir şey söylemiyorum.

"Merhamet," diye haykırıyor. "*Karanlığım* dayanamayacağın kadar fazlaysa merhamet için yalvar bana."

Bununla birlikte Ghost beni serbest bırakıyor ve ben de nefes nefese onun cübbesinin kemerini çıkarışını izliyorum. Kostümünün uzun, dökümlü kollarının ve parçalanmış kumaşının altında ne sakladığını hayal etmeye çalışıyorum.

"Yüzünü duvara dön," diye talimat verdi.

Tereddüt ediyorum, onu doğru duyup duymadığımdan emin değilim.

"Bana kendimi tekrar ettirme Quinn," diye uyarıyor, sesi alçak. Sıkı. "*Karanlığı* sen istedin. Bunu unutma."

Topuklarımın üzerinde dönerek duvara bakıyorum, kendimi bilinmeyene hazırlıyorum. Dehşete kapılıyorum ama aynı zamanda heyecanlanıyorum. Adrenalin damarlarımda nitro gibi pompalanıyor. Bunu

istiyorum.

Buna ihtiyacım var.

Keskin bir nefes verir. "Ellerini duvara yasla."

Avuç içlerimi soğuk ve sert yüzeye bastırdığımda omurgamdan aşağı bir ürperti yayılıyor.

İçgüdülerim bana kaçmamı söylüyor. Çok, çok uzağa.

Ama uyarılmışlığım belli oluyor. Meme uçlarım sert, kırmızı tomurcuklara dönüştü. Solgun tenim kızardı. Nefesim sığlaştı. Kalçalarım kaygan ve vücudum raylara oturtulmak için yalvarıyor. Yok edilmek için. Her yönden.

Ama herhangi biri
tarafından değil. *Onun*
tarafından.
Hayalet.

"Bana güveniyor musun?" diye soruyor ve bakışlarının kafatasımın arkasını yaktığını neredeyse *hissedebiliyorum*.

"Evet," diye yumuşakça cevap veriyorum.

"Aptal, küçük Quinn," diye alay ediyor benimle, saçlarımı omzumun arkasından tarayarak boynumu ortaya çıkarıyor. "Yanlış cevap."

Kaşlarımı çatıyorum, ahlakımı sorguluyorum.

Bugün Cadılar Bayramı. Pervasız. Pervasız ol, kendimi cesaretlendiriyorum.

Daha fazla düşünmeden, emirlerine tamamen karşı gelerek yüzüm ona dönük olana kadar dönüyorum. Topuklu ayakkabılarımla bile üzerimde yükseliyor ve onun varlığında kendimi çok güçsüz hissetmeme neden oluyor. Çok zayıf ve savunmasız.

Rahatsız edici ama o kadar ateşli ki ağzımın suyu akıyor. Onun olmanın nasıl bir his olduğunu bilmek için *ölüyorum*.

"Seni istiyorum," diye itiraf ediyorum, gözlerimle harekete geçmesi için yalvarıyorum. "Hemen şimdi."

Ghost bana doğru eğiliyor ve sırtımı duvara yaslıyor. "Çok hevesli," diyor ben sabırsızlıkla maskesini çıkarmasını beklerken. Kostümünün kemerini omuzlarından sarkıtıyor ve siyah, deri eldivenlerini çıkarıyor.

Ve o eller.

Kocaman, kalın ve damarlı. Avuçlarının genişliği ve parmaklarının uzunluğu inanılmaz. O bir çocuk değil. O bir erkek, kelimenin tam anlamıyla.

Bir Tanrı.

Şeytan, belki.

Hayalimde dolaşıyor.

Eldivenlerini yere fırlatıyor ve kemeri alıp göz hizamda bana doğru uzatıyor. "Gözlerini kapat," diye emretti.

İtaat ediyorum, yumuşak kumaşın göz kapaklarımın üzerinde durduğunu ve loş ışığı kestiğini hissediyorum.

Elini kalçalarımın arasına sokuyor, ince kumaşın üzerinden klitorisime masaj yaparak beni kıvrandırıyor. "Ne kadar iyi bir kızsın."

CHAPTER 3

T Kasıklarımın yırtılan file çoraplarımın sessiz *yırtılışı* beni geriyor. Dizlerinin üzerinde benim için ne kadar ateşli görüldüğünü hayal bile edemiyorum. Bacaklarım titremeye başladı ve zihinsel olarak

Bu gece külot giymemeye karar verdiğim için kendimi alkışlıyorum.

Ghost bacaklarımı daha geniş açıp beni teşhir ederken, soğuk hava nemli iç baldırlarıma sürtünerek içimi ürpertiyor.

"Lütfen," diye inliyorum, alt dudağımı dişlerimin arasına alarak. "Aynen öyle," diye ısırtıyor. "Yalvar amına koyayım."

Kalbim göğüs kafesime doğru çarpıyor. "Lütfen," diye yalvarıyorum, tüm bu birikmiş cinsel gerilimi boşaltmak için çaresizce.

Sıcak nefesi klitorisimi okşuyor, bütün sinirlerim geriliyor. "Evet," diye inleyerek parmaklarını hassas etlerimin arasına sokuyor. "Ne kadar muhtaç bir sürtüksün, değil mi?"

Bedenim sarsılıyor ve çaresizce duvara yaslanıp ona doğru uzanıyorum. Parmaklarımı kalın, gür saçlarının arasına gömüp bacaklarımı daha geniş açıyorum.

"Lütfen, lütfen," diye sızlanıyorum. O da benimle alay ederek mızızlanıyor.

"Lütfen, sana yalvarıyorum."

"Siktir," diye sertçe inliyor, ben memnuniyetle inlerken klitorisimi yavaş, işkenceli dairelerle ovuyor. "Çok ıslaksın amına koyayım."

Parmağının ucunu zar zor içime daldırıyor ve bunu beklemek acı vermenin ötesinde. Daha derine itiyor, iç duvarlarım onun etrafında sıkışıyor ve karnım geriliyor. Hiçbir uyarıda bulunmadan hızını artırıyor, bir tane daha eklemekten önce parmağını tekrar tekrar içime sokuyor.

Parmaklarını tüm doğru yerlerde kıvrarak yavaşlıyor, duvarlarımı okşuyor. "Ne kadar sıkı, küçük bir amcık," diyor.

"*Hayalet*," diye inliyorum sabırsızca ve bu da işe yarıyor.

Bir saniye bile kaybetmeden beni kollarına aldı ve yatağa yatırdı. Ayak bileklerimden sıkıca tutarak beni kenara çekiyor ve bacaklarımı bir kez daha açıyor. Dudaklarını iç uyluğumun hassas derisine bastırıyor, alaycı bir şekilde.

Ve sonunda beni ağzına aldı. Dilini klitorisimin üzerinde gezdiriyor, mükemmel bir ritimle hafifçe vuruyor, sonra seksimin ıslak yarığında yukarı ve aşağı hareket ediyor.

Lanet olsun, ne yaptığını biliyor. *Hiç* kimse beni bu kadar iyi hissettirmemişti.

Ellerini göğüslerimin üzerinde gezdiriyor, ben de bileklerini kavrayıp yerinde tutuyorum. Üstümü hafifçe aşağı çekerek, meme uçlarımı parmaklarının arasında döndürerek sıkıştırıyor. Dilini içime sokarken bu bana daha fazla zevk veriyor gibi görünüyor.

"Aman Tanrım," diye inliyorum, yüzüne karşı kıvranıyorum. "*Evet*."

Ellerini göğsümde, göğüs kafesimde ve kalçalarımın üzerinde gezdiriyor, vücudumun her bir parçasını okşayarak en hassas yerime kadar indiriyor. Bir eliyle bacaklarımı daha da ayırırken, diğer eliyle iki parmağını içime sokuyor.

İtiş üstüne itiş, bu güzel emme, kemirme, tatma saldırısına devam ediyor. Kelimenin tam anlamıyla aklımdan ölüyormuş gibi tadıma bakıyor.

Karnım çırpınıyor, nefes alışım hızlanıyor ve parmaklarının itişlerine uyarak kalçalarımı sallıyorum. Kaslı kollarını bacaklarımın altından geçirerek kollarıma uzanıyor, beni aniden yatağa sabitliyor ve kaçmama fırsat vermiyor.

Titreyen, terli ellerimle çarşafı yumrukluyorum, içimde bir his oluşuyor ve parçalara ayrılıyor. Çözülüyorum, nefes almayı unutuyorum, ayak parmaklarım kıvrılıyor. Orgazmımı atlatırken, fiziksel olarak daha fazla dayanamayana kadar kendimi onun yüzüne sürüyorum.

"Siktir," diye inliyor, yüzü hâlâ ıslaklığıma gömülü. "Tadın çok güzel bebeğim. Daha fazlasına ihtiyacım var."

Kollarımdaki tutuşunu sıkılaştırıyor, beni yerimde sabitliyor ve yüzünü amıma gömüyor. Tam tekrar boşalmanın mümkün olmadığına inandığım anda, yanıldığımı kanıtlıyor, parmaklarıyla beni unutulana kadar beceriyor ve

Göz kapaklarımın arasından yıldızları gördüğüm noktaya kadar, öncekinden daha fazla zevkle patlayana kadar dil.

"Yapamam," diye sızlanıyorum, onun elinden kurtulmaya çalışıyorum.

Birkaç saniye içinde partiden gelen yüksek sesli müzik odaya yayılıyor ve kalbim neredeyse boğazıma kaçıyor. Kapı açılmış olmalı. Hayalet'in durmaması dışında.

Kapının kapanma sesi duyulur ve güzel işkence devam eder.

"Daha fazla dayanamayacağım," diye soluyorum, dudaklarımdan küçük inilti kaçıyor. "Oh, evet. *Evet.*"

Doruk noktam beni tüketiyor, tamamen ele geçiriyor. Bu sonsuz coşkuyu dalga dalga yaşarken, dünyayı sarsan hislerden başka hiçbir şeyin önemi yok. İç duvarlarım spazm geçiriyor, bacaklarım titremeye başlıyor ve nefes almayı unuttuğumdan eminim.

Ghost sonunda beni serbest bırakıyor ve ben yatakta hareketsiz kalarak vücudumda bulabildiğim tüm gücü geri toplamaya çalışıyorum. Deri eldivenlerinin yüzümü okşadığını hissetmem için yaklaşık bir dakika geçmesi gerekiyor.

"Benimsin," diyor bana. "*Sen benimsin.*"

Ve bununla birlikte, göz bağı görevi gören kostümünün kemerini başımın etrafından çözüyor. Yavaşça gözlerimi açtığımda ışığa alışıyorlar ve odanın köşesinde Jason ve Michael'ı fark ettiğim anda kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Bekle," diye bağıyorum, hızla doğrulup bacaklarımı kapatarak kendimi korumaya çalışıyorum. "İzliyorlar mıydı?"

Hayalet bana doğru dönüyor ve ben yüzünü görmeye fırsat bulamadan tehditkâr Çıglık maskesini takıyor.

Başını sallıyor.

Şok olmuş bir halde sessizce ona göz kırpıyorum.

Arkadaşları Jason ve Michael'a döndükten sonra bir kez daha bana bakıyor. "Üzgünsün," diye gözlemler. "*Karanlık fantezilerin* hangi kısmı o küçük tatlı amcığını yedirirken başka erkeklerin seni izlemesini içermiyor?"

Dudaklarım aralanıyor ve midem bulanıyor. Doğru kelimeleri bulamıyorum.

Ghost yatağa yaklaşıyor ve uzanıp saçlarımı hafifçe okşuyor. "*Benim olman*, küçük Quinn, paylaşmayacağım anlamına gelmiyor," diyor. "Ama sadece istediğin buysa."

Aklımdan birçok düşünce geçiyor ve bir türlü doyamadığım o sıcak, bulanık duyguya kapılıyorum. İstedğim şey bu mu?

Evet, kendime bağıyorum.

Birden kapı çarparak açıldı. Odaya birkaç kişi sendeleyerek giriyor, hepsi de futbolcu gibi giyinmiş adamlar ve neyse ki ben hızlıca zıbnımın altını iliklerken fark etmiyorlar.

Varlığımızı ve odanın dolu olduğunu fark ettikleri anda yüzlerinde sinsî bir ifade beliriyor. Az önce yaşananlar hakkında yanlış bir fikre kapıldıkları hemen anlaşılıyor.

Jason, Hayalet'in dik ve gergin durduğu yatağın yanına doğru ilerler.

"Aynen öyle," diye haykırıyor içlerinden biri.

"Burada neler oluyor çocuklar?" diye soruyor bir diğeri, sesi tehditkâr.

"Çok iyi vakit geçiriyoruz," diye bağıyor bir diğeri sarhoşça, kapıyı kapatarak

Arkasından. "Onu sırayla mı alıyoruz?"

Jason hemen kolumdan tutarak beni ayağa kaldırıyor ve beni korumak için neredeyse arkalarına fırlatıyor.

"Az önce ne dedin sen?" Hayalet sorar.

Ama yanlış giden bir şeyler var. Çok yanlış. Sesinin sakın ve ağırbaşlı tonundan neredeyse bir meydan okuma olduğu anlaşılıyor. Elleri iki yanında yumruk olurken tüm tavrı bir anda değişiyor.

Ve o hazır.

Onları incitmeye

hazır. Ya da *daha*

kötüsü.

"Hayır," diye yüksek sesle soluyorum, Jason'ı itip Ghost'un önünde durarak yolunu kesiyorum. "Dans etmek istiyorum."

Aşağı bakıyor, dikkatini bana sabitliyor. Yine de sessizliğini koruyor. Emin değilim.

"Gidelim," diyorum, eldivenli büyük elini tutup parmaklarımı onunkilerle b i r l e ş t i r e r e k .

Futbolcular biz yanlarından geçerken şaşkın şaşkın bize bakıyorlar ve ben kapıyı açarken onların iyiliği için çenelerini kapalı tutmaları için dua ediyorum.

İçlerinden biri gülene kadar kapı aralığından ilerliyoruz. "Her neyse. Onu sonra buluruz ve kendi eğlencemizi yaşarız."

Jason neredeyse boş olan koridorda benimle birlikte nöbet tutarken Ghost ve Michael arkalarını dönüp odaya dalıyorlar. Yumruklar havada uçuşuyor,

Bağırışlar yüksek sesli müziğin üzerinde yankılanıyor ve Ghost'un onlardan birini duvara yasladığını gördüğüm anda kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

Keskin, gümüş bıçak adamın boğazına dayanıyor ve herkes korkudan felç oluyor. Çılgık maskesi Futbolcuların kulağının yanında, yaklaşıyor ve ne söylediğini anlayamasam da kötü olduğunu biliyorum.

Adamın yüzü morarır ve hasta olmanın eşiğinde olduğu anlaşılır.

Ellerini kaldırıyor, titriyor. "Özür dilerim," diye haykırıyor. "Özür dilerim," diye tekrarlıyor, daha yüksek sesle, onun önünde sinerek.

Ghost elini indirip bıçağı kaldırıyor ve sonunda tekrar nefes alabiliyorum. Üç adamın beni aşağılık, sarhoş öğrenci birliğindeki çocuklardan korumasının verdiği heyecana rağmen, burada durmasaydım her şeyin daha farklı olmayacağına inanan bir yanım yok.

Darbe beklediğimden çok daha hızlı geldi. Hayalet'in yumruğu muazzam bir güçle ve sadece tek bir darbeye burnuna çarpıyor, çarpma anında ürkütücü bir *çıtırtı* duyuluyor.

Futbolcu geriye doğru tökezler, yere düşer ve artık kanlı olan yüzünü elleriyle kavrar.

Arkadaşları arkasını kollamak için hamle yaptıkları anda onlara bağırır. "Rahat bırakın," diye talimat veriyor, bir milim bile kıpırdamadan. "Sadece rahat bırakın."

Ghost ve Michael taş gibi hareketsiz ona bakıyorlar ve zaman sanki durmuş gibi hissediyorum. Bu arkadaşların ellerine fırsat geçse bana cinsel saldırıda bulunacaklarını fark ettiğimde içimi uğursuz bir his kaplıyor.

Ghost, Jason ve Michael olmasaydı.

Nefesim kesiliyor ve damarlarımda saf nefret kaynıyor, ta ki Jason'ın omzumdaki eli beni gerçekliğe döndürene kadar. Ona bakıyorum, maskesinin gözlerine tutkuyla bakıyorum ve o bunu *biliyor*. Sanki aklımı okumuş gibi.

Beni göğsüne yaslıyor, yüzümü iri ceketinin içine sokuyorum ve gözlerim kapanıyor. Başımın arkasını tutuyor, saçlarımı nazikçe okşuyor ve beni sakinleştiriyor.

"Güvendesin," diye söz veriyor ve derin, tehditkâr ses tonuyla bile korkularımı hafifletiyor. "Ve *bizimkileri* de."

CHAPTER 4

A Bazı insanlar Cadılar Bayramı gecesi canavar gibi giyinmeyi tercih etse *de*, diğçerleri sadece canavardır. Surround ses hoparlörlerinden yükselen yüksek sesli müzikte bile rüzgar uğulduyor

evin açık ön kapısından içeri girerken.

Korkunç ve seksi kostümlerin karışımını giymiş, yüzlerine boya ve sahte kan bulaşmış daha fazla insan girişe doluşuyor. Yarasa ve balkabağı dekoruyla çevrili tavandan sarkan neon ışıkların yarattığı ürpertici bir parıltı var.

Yoluma çıkan herkesi tararken zihnim aşırı uyarılıyor. Birden sert bir içki için can atıyorum, gecenin *gerçekten* başlaması için hazırım. Gerçek şu ki, kendimi hiç bu kadar canlı hissetmemiştim.

Loş mutfak ışığında titreyen mumlar tezgahın üzerine yayılmış, lezzetli parti ikramlarını sergiliyor. Cadılar Bayramı'ndan esinlenilmiş kekler, Jack Skellington Oreo pops ve hayalet şeklinde süslenmiş beyaz çikolata kaplı çilekler var.

İçinde koyu kırmızı alkolle dolu sahte kan torbaları bulunan büyük, örümcek ağılı, buz dolu bir kase var. Yanındaki kovada ise farklı renklerde jöle aromalarıyla dolu büyük şırıngalar bulunuyor. Daha şenlikli olamazlardı.

"Mavi ahududu," diye bağılıyor bir kız sesi, önümde süzölüp son mavi şırıngayı kaparken. "Quinn," diye mırıldanarak beni hazırlıksız yakaladı.

Ben Veronica.

Ortaokul ve lise deneyimlerimi tamamen mahveden kız.

Vücudum kaskatı kesiliyor ve nefes alacak gücü kendimde bulamıyorum. Zorbalığa uğradığım, hakkımda yayılan söylentiler ve her gün yüzleşmek zorunda kaldığım tacizlerle ilgili korkunç anılar zihnimden akıp gidiyor. İnsanoğlunun bildiği her sosyal medya platformunda zorbalığa uğramak, büyürken bir cep telefonuna veya bilgisayara sahip olamamamın sebebidir.

Daha fazla flashback bana doğru koşuyor.

Her gece ağlayarak uyuyordum.

Bileklerim. Jiletler. *Kan*.

Veronica ve hem kız hem erkek arkadaşları bana sürekli babamın ben doğduğum için kendini öldürdüğünü söylüyorlardı. Herkese benim gibi bir kızı olduğu için çok iğrendiğini ve benim yüzümden canına kıydığını söylüyorlardı.

"Seni birkaç yıldır görmedim," diyor beceriksizce, sahte bir gülümsemeye zorlayarak.

"Evet," diye düşünmeden ağzımdan kaçırdım, titriyordum.

Ghost kolunu omzuma dolayarak beni sert göğsüne yaslıyor ve ben de onun kucağında rahatlıyorum.

Veronica dehşete düşmüş bir sesle, "Oh, biriyle birliktesin," diyor ve bu da beni tetikliyor.

"O *bizimle*," diye açıklıyor Jason, saçımın bir tutamını arkama sıkıştırarak

Kul

ak. Michael yanımıza geliyor, sessiz kalıyor ama kendini belli ediyor. Bunu fark edince yüzü düştü.

Ve aniden, kendimi hiç bu kadar güvende hissetmemiştim. Bu son birkaç yıldan sonra,

Yeniden başlama ve bana verilen hayatla mutlu olmayı öğrenme konusunda kendime verdiğim sözü hatırlıyorum.

Zorbarımın bir daha beni etkilemesine asla izin vermemek için.

"Sonuncuyu sen aldın," diye gözlemliyorum Jell-O shot'ına bakarak.

"Yazık.

Mavi ahududu benim favorim."

"Bu berbat," diyor umursamazca, çenesi geriliyor.

Michael, "Ver ona," diye emrediyor ve ben şaşkına dönüyorum.

Kaşlarını çatıyor. "Ne?"

"*Bana ver dedi*," diye tekrarlıyorum sözlerini, birkaç santim yaklaşıp kadar öne çıkıyorum. "Ama biliyor musun," diyorum, kovadan vişne aromalı bir tane almadan önce kısa bir süre tereddüt ediyorum. "Sanırım

ben iyiyim. Aslında gerçekten iyiyim. Hiç bu kadar iyi olmamıştım."

Dudaklarımı şırınganın ucuna bastırarak Jell-O'yu ağzıma atıyorum ve boğazımı yakan votka tadının tadını çıkarıyorum.

"Keşke seni görmek güzeldi diyebilseydim, Veronica," diyorum boş şırıngayı en yakındaki çöp kutusuna atarken. "Ama değildi."

Ağzı bir karış açık kaldı.

Hızla topuklarımın üzerinde dönerek en yakın banyoya doğru ilerliyorum, ta ki omzumun üzerinden bir şeyler bağırıldığını duyana kadar.

"Ben değiştim Quinn!" diyor, neredeyse kendini ikna etmeye çalışarak.

"Umarım öyledir," diye duygusal bir şekilde bağırıyorum ve bunu tüm kalbimle söylüyorum.

Banyonun kapısını iterek açıyorum ve tökezleyerek içeri giriyorum, kendimi dik tutmak için lavabonun kenarına sıkıca tutunuyorum. Göğsüm sıkışıyor, kalbim hızlanıyor ve aniden bayıldığımı hissediyorum. Başka bir panik atak değil. Bu gece olmaz.

Küçük oda etrafımda daireler çizerek dönmeye başlıyor ve etrafımdaki dünyadan koptuğumu hissediyorum.

Siktir git, anksiyete hastası.

"Sen iyi misin?" Ghost beni hazırlıksız yakalayarak konuşuyor. "Kapı," diye nefes nefese dışarı fırladım. "Lütfen kapıyı kapat." Ve kapattı.

Yavaş ve derin bir nefes alıp gözlerimi kapattığımda utançtan yerin dibine giriyorum. Beni böyle gördüğüne inanamıyorum, bir anksiyete krizinin ortasında ve en kötü halimde.

"Sana ne yaptı?" Ghost soruyor, sesinde neredeyse hiç ses yok. "Hiçbir şey," diye fısıldıyorum, lavabonun kenarına sıkıca tutunarak.

"Quinn-"

"Hiçbir şey," diye tekrarlıyorum sertçe, küçük, titrek bir nefes alarak. "Hiçbir şey değildi."

"Pekâlâ," dedi, kapı gıcırdayarak açıldı. "Sana yer vereceğim."

"Hayır," diye nefes nefese aynaya bakıyorum ve bakışlarımı ona kilitliyorum, yansımadaki ürkütücü Hayalet Surat maskesinden hiç rahatsız olmuyorum. "Boşluk istemiyorum."

Kapıyı kapattı, eli kapı kolunda kaldı. Bir süre sonra temkinli bir şekilde bana yaklaştı.

"Ne istiyorsun?" diye soruyor, beni test ediyor, vücudunun ön kısmının sağlam çerçevesini arka tarafıma bastırıyor. "Konuşmak istiyor musun?"

Başımı sallayarak usulca "Hayır" diyorum.

"O zaman ne?" diye sorar hoyratça. "Kelimelerini kullan, *küçük Quinn*."

"Dikkat dağıtmak," diye dikkatsizce nefes alıyorum, telaşla. "Dikkat dağıtmak istiyorum."

Göğsümün ön tarafına uzanarak eldivenli elini boğazıma doluyor ve beni hareketsiz tutuyor. "Böyle mi?" diye nefes alıyor, kavrayışını sıkılaştırıyor.

Hafifçe başımı sallıyorum.

Eğilip kulağımın yanında duraksıyor. "Senin sözlerin, Quinn," diye hatırlatıyor bana.

"Evet," diye mırıldandım. "Daha fazla."

Elini çeneme götürerek başımı yana çeviriyor ve beni ona bakmaya zorluyor. Maskesinin karanlık deliklerini örten siyah örgü ve doğru ışık sayesinde neredeyse gözlerini görebiliyorum.

Neredeyse.

Beni döndürüyor ve eğiliyor, beni yerden kaldırmadan önce kalçalarımın altından kavırıyor, beni lavabonun soğuk, sert yüzeyine bırakıyor.

"Bu mu?" diye

soruyor. "Daha fazla,"

diye fısıldıyorum.

"Ne istediğini biliyorum ama *yalvarmanı* duymak hoşuma gidiyor."

Ellerini hafifçe bacaklarımın arkasına sürüyor, sonra parmaklarının uçlarını iç uyluklarıma doğru takip ediyor, tulumumun alt düğmelerinde duraksıyor.

"Lütfen," diye inliyorum, ellerimin altında onun geniş, erkeksi omuzlarını hissediyorum. "Lütfen, daha fazla."

"Buna *yalvarmak* mı diyorsun?"

"Lütfen," diye yalvarıyorum, klitorisimi ince kumaşın üzerine sürterken.

"Lütfen, Ghost, lütfen."

"Siktir, bebeğim," diye sertçe nefes verir. "İşte böyle. Adımı söyle." "*Hayalet*."

"Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?"

"Evet," diye yanıtlıyorum, cebinden çıkardığı folyo paketi görünce başımı sallıyorum. "Yakın zamanda test yaptırdım ve temiz çıktım. Sen temiz misin?"

Başını sallıyor ve onu tezgâhın

üzerine fırlatıyor. "Şimdi dikkatimi

dağıt," diye emrediyorum.

İnliyor. Kasıklarındaki düğmeleri yırtarak açıyor ve kostümünün cüppesini kaldırarak pantolonunu indiriyor, tam kışının altında tutuyor. Kalın, sert aleti şimdiden arzudan kayganlaşmış ve çok etkileyici bir şekilde

büyük.
Vay anasını. Onu almamın imkanı yok.

Omuzlarına yaslandığımda beni lavabonun en ucuna kadar çekiyor ve sikinin ucunu ıslak girişime sürüyor. Yukarı ve aşağı, tekrar ve tekrar, benimle oynuyor. Benimle alay ediyor. Beni deliliğin eşiğine sürüklüyor.

"Lütfen," diye hevesle yalvarıyorum, onu hissetmek için çaresizce.

Uyarı vermeden, Ghost tek bir sert hamleyle içime girdi. Beni iyice gerdi, kabzama kadar gömdü.

"Siktir," diye ısırtıyor, kollarını sırtıma dolayarak beni daha iyi kavıyor.

Göbeğimin iç duvarları her vuruşta sıkılaşıyor ve sikini kavıyor ve vücudum sert kuvvetten geri sarsılıyor. İtiş, itişten sonra, itişten sonra, beni duygusuzca beceriyor. Kendini daha derine, daha hızlı daldırıyor, tekrar tekrar içime doğru itiyor.

Kollarımı boynuna dolayarak ona sımsıkı sarılıyorum, bacaklarımı daha geniş açıyorum ki onu daha iyi hissedebileyim. Ve bu neredeyse çok fazla.

O çok iri.

Hızını artırıp acımasızca içime girerken bir övgü ve deri şapırdatma sesi duyuyorum. Ona haykırarak, inleyerek ve yoksun ciğerlerimi doldurmak için nefes nefese kalarak ellerimi bornozunun altından geçirip sırtındaki kasların izini sürüyorum. Tırnaklarımı etine batırarak, sert kıcını ellerime almadan önce onu aşağıya doğru kazıyorum.

"Evet," diye haykırıyorum, başımı geriye atıyorum, onun acımasız itişlerine kalçalarımınla karşılık veriyorum. "Oh, kahretsin, evet. Evet, evet. Evet!"

Doruk noktam arttıkça ve hızla yaklaştıkça gözlerim kapanmaya başlıyor.

"Bana bak," diye vahşice emrediyor ve bana çarpıyor.

Sertçe.

Daha sert.

Daha da zor.

Ve itaat ediyorum, umutsuzca maskesinin karanlık gözlerine bakıyorum. Bununla ilgili bir şey çok erotik, çok çarpık. Burada, bir yabancının banyosunda, *Hayalet Surat*'ın hışmına uğruyorum.

Ve daha da iyisi, filelerimde açtığı delikten beynimi sikiyor.

Lütfen beni öldürmeyin Bay Hayalet Surat. En azından henüz değil.

Kıcımı sertçe sıkıp derimi morarttıktan sonra beni lavabodan kaldırdı. Güçlü ve uzun durarak beni kalın, sert shaftının üzerinde zıplatıyor.

Bu yeni pozisyonda onun büyüklüğüne uyum sağlayarak kollarım boynuna dolanıyor. Coşkuyla haykırıyorum, klitorisimi pelvisine sürtüyorum ve mükemmel miktarda sürtünme yaratıyorum.

"Evet," diye inleyerek kendimi ona sürtüyorum.

Beni her seferinde daha sert bir şekilde aşağı indiriyor, her kasıtlı itişte kalçalarını sallayarak beni kenara daha da yaklaştırıyor.

"Siktir," diye inleyerek sırtımı duvara çarptı.

Acıdan irkiliyorum, bacaklarım beline daha sıkı sarılıyor. Bağırıyorum, daha yüksek sesle inliyorum ve o beni acımasızca sahipleniyor.

"Evet, bebeğim. Çığlıklarını duymak istiyorum."

Artık kendimi tutamıyorum, zevkle çığlık atıyorum, kendimi tamamen bırakıyorum.

"Aferin kızım," diye övüyor, bana aceleyle çarparken kıcımlı sıkıyor.

"Sen çok iyi bir kızsın."

"Evet," diye inliyorum, maskesini boynumun kıvrımına sokuyor, açığı ayarlıyor ve içime daha derine batıyor. "Tanrım, evet!"

"Bu evdeki herkesin senin benim olduğunu bilmesini istiyorum." "Evet!"

"Söyle onlara, bebeğim."

"Seninim," diye inliyorum nefes nefese, kalçalarımı onun itişlerine uyacak şekilde sallıyorum. "Evet!"

"Aynen öyle. Ne kadar iyi bir sürtüksün. Babanın sikinde zıpla."

Omuzlarını sıkıca kavrayarak, kolonyasının baş döndürücü kokusunu içime çekerek zonklayan sikine biniyorum. Baştan çıkarıcı aroma üzerimde yıkıyor ve duyularım yükseliyor, beni saf bir öfori durumuna gönderiyor. Beni duvardan çekiyor, kalınlığı üzerinde aşağı yukarı hareket ettiriyor ve kalçalarımı sallamam için beni teşvik ediyor.

"Siktir," diye homurdanıyor, beni daha sert indiriyor. "Aynen böyle." "Hayalet," diye inliyorum, tam orada.

"Benim için gel," diye ısrar ediyor.

Orgazmım beni ele geçiriyor, içimi parçalıyor, beni tamamen hazırlıksız yakalıyor. Yoğunluğu hayal bile edilemez. Vibratörüm olmadan hiç boşalmamıştım, sadece kendim ilgilenerek, ama Ghost tüm doğru yerlere vuruyor.

Sırtım dikleşiyor, zevk başımdan ayak parmaklarıma kadar tüm vücudumu sarıyor. Serotonin seviyem fırlıyor ve şu anda başka hiçbir şeyin önemi yok. Yavaş, derin itişlerle içimde hareket ederken, beni daha sıkı kavırıyor ve tam kontrolü geri kazanıyor.

Saf mutluluk beni ele geçiriyor, hayatımda hiç hissetmediğim sarsıcı duygular içimde sallanıyor.

İşte böyle hissettirmesi gerekiyordu.

"Kahretsin," diye nefes alıyor, serbest kaldığını hissediyor.

Kıçımı lavabonun kenarına yaslayarak bana doğru eğiliyor. Parmak uçlarımla kalçasının kıvrımını kavrayarak onu kendime yaklaşıtıyorum, dölleri kalçamdan aşağı sızıyor.

"İşte böyle, küçük Quinn-" Çenemi sıkıca avucunun içine alıyor, başparmağıyla dudaklarımda geziniyor. "İşte böyle sikilmeyi hak ediyorsun. Her zaman."

CHAPTER 5

Müzik hoparlörlerden patlıyor, titreşimler hareket halindeki bedenlerden akıyor. . Yanıp sönen flaş ışıkları ve yerden yükselen duman baştan çıkarıcı bir hava yaratıyor.

Ambiyans, oturma odası partinin en kalabalık alanı. Siyah ve turuncu balonlar tavanı kaplıyor, başımızın üzerinde dev bir örümcek süslemesi asılı.

Enerji ve atmosfer çok yoğun ve herkes hayatının en güzel zamanını geçiriyor gibi görünüyor. Ve bir kez olsun, sonunda *yaşıyorum* ve kendi zamanımı geçiriyorum.

Hiçbir zaman kendimi serbest bırakan biri olmadım. Hayatımı hep bir balonun içinde, kendimi herkesten uzak tutarak yaşadım. Sanırım bunun her zaman benim başa çıkma becerim olduğunu söylemek yanlış olmaz.

Kendimi korumayı bu şekilde öğrendim, çünkü başka hiç kimse öğrenmedi.

Yine de bu gece, sonunda kendimi bırakıyorum ve sonsuz olasılıkları kucaklıyorum.

Kalçalarımı sallayıp ritimle dans ederek şarkı sözlerine eşlik ediyorum. Kollarımı başımın üzerine uzatıp ritme uyarak hareket ederken, daha önce yediğim Cadılar Bayramı yumruğu ve Jell-O shot'ın etkisi üzerime çökmeye başlıyor.

Monster Mash çalmaya başlıyor ve herkes havayı hissediyor. Gözlerimin odayı taramasına izin vererek, sonunda duvara yaslanmış üç koruyucumu görüyorum. Dikkatleri benim üzerimde, *sadece* benim üzerimde, sessizce her hareketimi gözlemliyorlar.

Ellerimi vücudumda gezdirerek göğsümden başlıyorum, yavaşça karnımdan, kalçalarımından ve uyluklarımdan aşağı iniyorum. Baştan çıkarıcı bir şekilde onlara doğru bakıyorum, dünyada tek bir umurum bile yok.

Jason ve Michael sırtlarını duvara dayamış, kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuşlardır. Ghost'un duruşu sertleşiyor, elleri sıkı yumruklar haline gelirken kolları yanlara düşüyor.

Omzuma hafifçe vurulduğunu hissedene kadar kafam karışıyor.

Arkamı döndüğümde siyah pantolon ve sahte kan bulaşmış beyaz tişört giymiş bir adam görüyorum.

Gülümsüyor, dans ederek bana yaklaşıyor. "Kostümüne bayıldım," diyor müzik eşliğinde.

"Teşekkürler," diye cevap veriyorum, kalçalarımı ritme göre sallayarak. "Ne olmam gerektiği hakkında hiçbir fikrim yok, gerçi-"

Beklenmedik bir şekilde belimi kavıyor ve beni kendine çekiyor. "Çok ateşlisin."

"Teşekkürler," diye huzursuzca cevap veriyorum, uzaklaşıyorum.

Bileğimi sıkıca kavıyor, beni kendisine geri getiriyor ve olduğum yere kilitliyor. "Nereye gidiyorsun?"

"Canımı yakıyorsun," diye kekeliyorum.

Hayalet belirdi, aramıza girdi. "Çek şu lanet ellerini onun üzerinden."

"Yoksa ne olur?"

Bıçağını kaldırıyor ve parmaklarının arasında döndürüyor. "Yoksa seni bir balık gibi doğrarım," diyor soğuk bir şekilde.

Kalbim hemen sıkışıyor.

"Hayalet," demeye çalışıyorum ama sesim neredeyse hiç çıkmıyor.

Sonunda beni bırakıyor ve Ghost'un yüzüne bakıyor. "Bırak kimi istediğine o karar versin," diye tersledi. "O senin kaltağın değil."

Ghost hiçbir uyarıda bulunmadan onu geriye doğru uçuracak kadar sert bir şekilde itiyor. Sırtı duvara çarptığı anda, yenilgiyle ellerini başının üzerine kaldırır.

Ama artık çok geç.

Hayalet bileğini yakalayıp kolunu duvara sabitliyor. Gerçekliğe geri dönmeden önce az önce ne olduğunu anlamam bir anımı alıyor. Avucuna saplanmış bir bıçak var. Bıçak etine gömülmüş, onu olduğu yerde kilitliyor, yarıktan koluna kan sızıyor.

Kulaklarımda tiz bir çınlama var. Gözlerim şaşkınlıktan neredeyse yuvalarından fırlayacak. Sonra çınlama azalıyor ve birden çığlık atmaya başlıyor.

Acı ve korku içinde çığlık atıyor.

Midem dönüyor. Adrenalin pompalanıyor.

Hayalet onunla alay ederek bağırır. "Eğer o pis ellerini bir daha benim olana sürersen, seni yakalar ve öldürürüm. Yavaş yavaş."

Bıçağı çeviriyor, bıçağın kesik yerinden kan fışkırıyor ve kan donduran bir çığlık duyuluyor. Hayalet bıçağı etinden çekerken odadaki herkes çığlık atıyor, siniyor ve yoldan çekiliyor.

Dizlerinin üzerine çökerek yaralı elini göğsüne bastırır ve sıkıntıyla kamburlaşır. Şimdi beyaz tişörtü gerçek kanla lekelenmiştir.

Ne kadar şenlikli.

Ghost ve Jason arka kapıya doğru ilerlerken, Michael yanımda yürüyor ve iyi olduğumdan emin olmak için ara sıra bana bakıyor. Partiden çıkarken tüm gözler üzerimizde, arka bahçeden geçip dışarıda toplanmış olan herkesin yanından geçerken acele etmiyoruz.

Michael telefonunu çıkarıyor ve ormana girdiğimiz anda el fenerini açıyor. Nihayet ana yola ulaşana kadar on dakika yürümek zorunda kalıyoruz ve Salem şehir merkezinin hemen yakınında olduğumuzu fark ediyorum.

Caddenin ortasında her yöne doğru yürüyen, hepsi kostüm giymiş bir insan kalabalığı var ve yollar polis araçları, bariyerler ve turuncu konilerle kapatılmış durumda. Bir ara sokaktan dönüp yürüdükten sonra ayaklarımın arka topukları su topluyor ve zonkluyor.

Hızımı yavaşlatarak, rahatsızlığımı aklımdan çıkarmaya çalışıyorum ama nafile. Diz çökerek topuklu ayakkabılarımı çözüp çıkarıyorum ve kendimi sabit tutmak için Michael'ın koluna tutunuyorum.

"İyi misin?" Jason sorar.

Hafifçe başımı sallayarak topuklarıma tutunuyorum ve onları takip etmeye devam ediyorum. "Ben iyiyim," diyorum, betondaki keskin çakıl taşları ayaklarımın tabanına batıyor. İrkiliyorum.

Jason topuklarımı tutarak, "Ver onları bana," diyor.

Hayalet önümde duruyor, ben dururken yolumu kesiyor. Ben daha ne olduğunu anlayamadan beni yerden kaldırıyor ve sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi kollarının arasına alıyor.

"Beni taşımaya gerek yok," diye atıldım, geri çekildim.

"Yürüyebilirim.

Gerçekten."

"Seni karşımda istiyorum," diye nefes alıyor. "Beni korumaya devam ediyorsun.

Neden?"

"Senin içini görebiliyorum."

Kaşlarımı çatarak başımı sallıyorum. "Bu da ne demek oluyor?"

"Tek istediğın buydu. Korunmak. Güvende olmak," diyor keskin bir ifadeyle, bir evin ön bahçesini keserek. "Seni güvende tutacağız, küçük Quinn."

Kalbim küt küt atıyor, karnım zonkluyor. *Kelebekler.*

"Ne kadar çılgınca olsa da, bu gerçekten çok tatlıydı," diye mırıldanıyorum.

Dördümüz ön merdivenlerden çıkıyoruz, verandayı geçiyoruz ve ön kapıya ulaştığımızda duruyoruz.

"Seni kurtarmaya gelmedim çünkü ben senin parlak zırhlı şövalyenim." Yüzümü eldivenli ellerinin arasına almadan önce beni ayaklarımın üzerine yatırdı. "Ben kötü adamım ve seni tamamen kendime istiyorum."

Ön kapı gıcırdayarak açılıyor, karanlık bizi karşılıyor.

Kalbim hızlanıyor, çılgınca çarpıyor. Tüylerim diken diken oluyor.

Kollarını iki yana açarak geri çekilir. Jason ve Michael eve girer ve karanlık tarafından yutulurak kapıyı arkalarında açık bırakırlar.

Hayalet yavaşça kostümünün kapüşonunu indiriyor, maskesinin altından tutuyor ve kafasının üzerine çekiyor. Ve nihayet, bütün geceden sonra, *maskesini çıkarır.*

Verandanın loş ışığı, kalın, koyu kirpiklerle çevrili çarpıcı mavi gözlerini ortaya çıkaracak kadar parlak ve dağınık siyah saçlarını vurguluyor. Dolgun dudaklarını, sinsi bir sırıtışa dönüşmeden önce dilinin ucuyla ıslatıyor. Bakışlarım boynunu kaplayan dövmelere doğru inerken keskin, yontulmuş çene çizgisi sıkıca kenetleniyor. Ghost tahmin edebileceğimden çok daha yakışıklı, bu da işi daha da zorlaştırıyor.

Ve çok tanıdık geliyor, yine de onu tanıyamıyorum.

Sertçe yutkunarak endişeyle ona göz kırpıyorum. "Seni daha önce gördüm," diye suçluyorum.

Yüzü sertleşiyor. "Öyle mi?"

"Evet."

Başını yana eğerek sadistçe sırıtıyor. "Emin misin?" diye meydan okuyor.

"Maskeni çıkaracağını hiç düşünmemiştim."

"Bunu planlamamıştım," diye itiraf ediyor, bakışlarını dudaklarıma indirerek. "Ama o zaman bunu nasıl yapabilirdim?"

Birkaç saniye içinde beni kendine çekti ve ağzını ağzıma bastırdı. Beni sertçe öpüyor, agresif bir şekilde beni kendisine doğru tutuyor. Vücudum

onunkine karşı eriyor, kıvılcımlar uçuşuyor. Dilinin ucu dudaklarımın kenarında geziniyor, içeri girmek için yalvarıyor ve ben de hevesle kabul ediyorum.

Dillerimiz sabırsızca birbirine sürtünüyor ve kontrolü tamamen ele alıyor. Beni geriye doğru iterek ön kapının yanındaki duvara yapıştırıyor ve ellerini vücudumun her kıvrımında gezdiriyor. İniltisini ağzımda yakalayınca nefes alışım hızlanıyor ve sonbahar havası omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor.

Ghost çıplak kollarımı okşuyor, eldivenlerinin sürtünmesiyle içimi ısıtıyor. Bana doğru eğiliyor ve alt dudağımı dişlerinin arasına alıyor. Mutlulukla inliyorum ve kollarımı boynuna dolamak için uzanıyorum. Baş döndürücü parfümünü içime çekerken bacaklarımın arasına bir ağrı yerleşiyor, sonra eğilip beni zahmetsizce yerden kaldırıyor.

"Siktir," diye nefes alıyor, artık çiğ olan kırmızı dudaklarını benimkilere döndürüyor.

Parmaklarımı kaygan saçlarında gezdirirken, alt yarımı pantolonundaki büyük şişkinliğe doğru iterek onun içinde eriyorum. Hayatımda hiç böyle öpülmemiştim.

Başını geriye çekerek alnını benimkine yaslıyor ve doğrudan ruhuma bakıyor. "Bütün gece boyunca ikinizi de şiddetle ve tutkuyla becermeyi planlıyorum," diye soğuk bir şekilde uyarıyor, gözleri kısılmış. "Gitmeniz için size on saniye veriyorum."

"Ne?" Neredeyse fısıldayacaktım.

Beni tekrar çıplak ayaklarımın üzerine yatırarak uzaklaşıyor, tavrı büyük ölçüde değişiyor. "Eğer on saniye içinde gitmezsen, kararını vermişsin demektir."

"Gece daha bitmedi."

"On," diye başlar.

"Bir anlaşmamız vardı,"
diye bastırıyorum.

"Dokuz."

"Senden en karanlık fantezilerimi hayata geçirmeni istedim." "Sekiz," diye test ediyor.

"Bunu istiyorum," diye itiraf ediyorum, ondan çok kendime. "Yedi."

"Seni istiyorum."

"Altı," diye sertçe nefes verir. "Beş. Dört."

"Fikrimi değiştirmeyeceğim," diyorum ona cesurca.

"Üç..."

"İki," diye alay ediyorum.

Birden sessizleřti. Fikrimi deęiřtirmem için bana son bir an verdi.
Kamam için. Yine de bir santim bile kıpırdamadım.
Ve gözleri kısıldı. "*Bir.*"

CHAPTER 6

Taz önce seçtiğim baştan çıkarıcı, yavaş melodi evlerinin oturma odasındaki Bluetooth hoparlörden geliyor. Ghost bana bir bardak red bull ve votka uzattı.

Jason'ın siyah deri kanepede yanıma oturmasını istedim.

Cinsel gerilim daha yüksek olamazdı.

Omzunun arkasına uzanıyor ve Hayalet Surat kostümünün bornozunu başının üzerinden çekerek onu siyah bir atlet ve siyah bir pantolonla bırakıyor. Ağır dövmeli kollarını, belirgin omuzlarını ve boynunu gördüğümde ağzım açık kalıyor, hepsi damarlar ve kaslarla dalgalanıyor.

Jason, kısa bir süre sonra odadan çıkan Michael'dan viski şişesini alır. Kendine bir bardak dolduran Jason, maskesinin alt kısmını hafifçe kaldırarak yüzünün alt yarısını ortaya çıkarır. Güçlü likörü bir dikişte yutarken, pembe dudakları bardağa bastırmaktadır.

Ghost yanıma oturuyor ve beni ikisinin arasına kilitliyor. "Sırada ne var, küçük Quinn?" diye soruyor çarpık bir sırıtışla. "Şu karanlık fantezilerinden bazıları neler?"

İçkimden bir yudum alarak yerimde kıpırdanıyorum. "Emin değilim," diye cevap veriyorum. "Korkma," diye mırıldanıyor, bacağımı dizimin üstünden kavıyor. Eli

Kalçamla kıyaslandığında kocaman. "Bu gece sana arzuladığın her şeyi ve *daha fazlasını* vereceğiz."

"Biz," diye yineliyorum, kararsızım.

"Eğer istediğin buysa," diye başlıyor, parmaklarını iç uyluğumda şehvetli bir şekilde gezdirerek. "O zaman bunu alacaksın."

"Bunun hakkında sadece okudum," diye itiraf ediyorum utanarak. "Her zaman sadece bir fanteziydi."

"Benden onları hayata döndürmemi istedin," diye ısrar ediyor Hayalet. "Bunu geri mi alıyorsun?"

"Hayır," diye atıldım. "Sana bunu istediğimi söyledim."

Jason bardağı masaya koymadan önce beni irkiltecek şekilde elimden alıyor. Dikkatini tekrar bana vererek kanepenin arkasına yaslanıyor ve elini diğer bacağımın üzerine koyuyor.

Hayalet boynumu kavıyor ve ben boyun eğerek başımı geriye eğdiğimde sinsice gülümsüyor. O inci gibi beyaz dişler beni güçsüzleştiriyor. Beni daha da yaklaştırarak dudaklarını boynuma bastırıyor, ben de gözlerimi kapatıp bu anın erotizmini içime çekiyorum.

Her iki adam da bacaklarımı aşağı yukarı okşuyor. Havada bir elektrik akımı var ve ben sadece Ghost'a değil, Jason'a da çekiliyorum.

Dudakları yumuşak ve sıcak, tüylerim diken diken oluyor. Yalıyor, emiyor ve ısırarak köprücük kemiğime kadar iniyor. Sırtımı eğiyorum, kalçalarımın arasında ıslaklık birikiyor. Onlar için sırılsıklam oldum.

Elimi Jason'inkinin üzerine koyarak onu bacaklarımın arasına yönlendiriyorum, tulumumun düğmelerinde tereddüt ediyorum. İniltisi derinden geliyor ve vücuduma karıncalanmalar gönderiyor. Ghost'un dudaklarının boynumda gezinmesinin, sıcak nefesinin kulağımın altındaki narin deriyi havalandırmasının verdiği inanılmaz hislere teslim olduğumda ağzım açık kalıyor.

Jason tam önümde yere diz çöküyor, bacaklarımı açıyor ve beni kanepenin kenarına taşıyor. Maskesini başının üstüne doğru yeniden ayarlayarak yüzünü kalçalarımın arasına gömüyor ve beni ağzına alıyor.

Yumuşak bir inilti çıkararak, sadece heyecandan bile boşalmaya çok yaklaştım. Jason dilini en mükemmel hareket ve ritimle klitorisime doğru hızla savururken Ghost boğazımı tutuyor ve kavramasını sıkılaştırıyor.

Parmağını içime sokuyor, dilini düzleştiriyor ve hassas daireler çizerek her sinir ucumu aşırı hızda harekete geçiriyor. Bir tane daha eklemenden önce iç duvarlarım kasılıyor, etrafında spazm geçiriyor. Uzun, kaygan parmaklarıyla beni vahşice beceriyor.

"Şu anda onu kıskanıyorum," diye kulağımın dibinde nefes alıyor Ghost, boğazıma daha fazla baskı uygulayarak nefes almamı zorlaştırıyor. "O tatlı, küçük amcık benim en sevdiğim yemek."

Doruk noktam beni uyarmadan ele geçiriyor. Jason klitorisimi emiyor, dişlerini hassas etime hafifçe sürüyor. Başının arkasından tutarak onu daha yakına çekiyorum ve kendimi yüzüne doğru sürüyorum. Parmaklarını ıslaklığımdan çekip kollarını bacaklarımın altına sarıyor ve kalçalarımı kavırıyor.

Beni daha yakına çekerek yutuyor ve neredeyse acı verecek kadar yoğun bir şekilde boşalmamı sağlıyor. Yüksek sesle inliyor, ağzına karşı kıvranıyorum. Kalçalarımı salladım. Sırtımı daha da kamburlaştırıyorum. Her geçen saniye ezici bir zevkin çaresiz, küçük çığlıklarını atıyorum.

"Siktir," diye homurdanıyor Jason, hantal ceketini silkerek.

Uzanıp beni gelin gibi kollarına aldı. Kollarım boynuna dolanıyor ve sonunda yüzünü görebiliyorum. Kalbim anında onun ne kadar muhteşem olduğuna çarpıyor. Koyu kahverengi saçları, ela gözleri ve erkeksi yüz hatları.

Bu gece nasıl bu kadar şanslı olabildim?

Omzuyla bir kapıyı iterek açıyor, bizi bir odaya sokuyor ve sırtımı yatağa bastırıyor. Arkasına uzanarak gömleğini başının üzerine çekti ve kollarındaki, göğsündeki ve kaburgalarındaki büyük dövmelemleri ortaya çıkardı. Sürünerek üzerime geliyor, göğsünün tonlanmış çerçevesi benimkine bastırıyor.

Ve ağzıma bakıyor. "Kendini tatmak ister misin?" "Evet," diye fısıldıyorum.

Aç gözlerle gözlerimin içine bakıyor ve sessiz bir iniltiyle dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Dilini zorla ağzıma sokuyor. Açgözlülükle. Ön kolunu başımın yanına yaslıyor, diğeriyle aşağı uzanıyor, elimi tutuyor ve pantolonunun altındaki büyük, sert şişkinliğe doğru yönlendiriyor.

Fermuarını indirirken parmaklarım düğmeye takılıyor, ta ki o beni uzaklaştıran kadar. Sabırsızca yırtarak açıyor, pantolonunu yeterince aşağı çekiyor ve uzun, kalın siki serbest kalıyor.

Pürüzsüz, pembe başını seksimin ıslak yarığına sürüyor, dudakları benimkinden ayrılıyor ve boynumdan aşağı iniyor. Jason tek bir uzun darbeye kendini içime gömüyor. Beni iyice gerip ıslaklığıma tekrar tekrar sokarken nefesim kesiliyor.

Hızını artırarak içime sertçe girerken tırnaklarım sırtına batıyor. Bacağımı kalçasının üzerinden kaldırarak ona daha fazla erişim sağlıyor. Vücudum onu inç inç daha derine kabul ediyor, şişmiş horozu tüm doğru yerlere çarpıyor.

İçime girdikçe nefes alış verişini zorlaştırıyor, kocaman açılmış ağzımdan boğuk bir inilti kaçıyor. Çenemi kavrayarak

kapı aralığında duran Hayalet'i gördüğüm yere gidiyorum.

Doğruca bana bakıyor. Bizi izliyor.

Jason bacaklarımın arasına uzanıyor, başparmağını klitorisimin üzerinde yavaş, işkenceli daireler çizerek ovuşturuyor. Beline sıkıca sarılmadan önce bacaklarım titremeye başlıyor. Kolunu sırtımın altına sokarak, ben onun üzerine binene kadar bizi ters çeviriyor.

Ghost arkamdaki yatağa tırmanıyor, ensemden kavırıyor ve beni öne doğru iterek kıçımı daha yukarı kaldırıyor.

"Seni istiyorum," diyorum ona. "İkinizi de istiyorum."

"Biliyorum bebeğim," diye homurdanıyor, arka girişimi soğuk jel ile yağlıyor. "Seninle ilgileneceğiz. Derin nefes al."

Küçük bir nefes alarak Jason'a binmeye başladığımda gözlerim kapanıyor. Ghost parmaklarını kıçıma sokarken yavaş, sabit hareketler. Beni geriyor, çalıştırıyor, parmaklarını tamamen çıkarmadan önce tam doğru noktada kıvrıyor.

Jason amıma sokulurken sikinin ucu arka giriş kapımın üzerinde dolaşüyor. Ghost acele etmeden kıçıma giriyor ve sanki ikiye bölünüyormuşum gibi hissediyorum. İnç, inç, daha da içime batıyor, ta ki kabzasına kadar gömülene kadar.

Ghost ve Jason aynı anda beni dolduruyor ve ben zaten oradayım.

Yüzümü Jason'ın omzuna bastırarak kollarını belime doluyor ve kalçalarını kaldırarak içime giriyor. Hayalet defalarca kıçıma batıyor, her itişinde yanaklarımı sıkıca şapırdatıyor. Hiç bu kadar güçlü bir şey hissetmemiştim ve hiç bu kadar tükenmiş hissetmemiştim.

Orgazmım içimde patlıyor, dalga dalga tüm bedenimi ele geçiriyor.

"Kaçış yok bebeğim," diyor Ghost, kıçıma tekrar tekrar vurarak.

"Tuzağımıza düştün," diye inliyor Jason kulağımın dibinde, dişlerini omzuma sürtüyor. "Gitmene asla izin vermeyeceğiz."

"*Bizim için çığlık* at," diye emrediyor Hayalet.

"Oh, evet," diye inliyorum, katı bedenlerine karşı sarsılıyorum, çığlık atıyorum. "Oh, Tanrım, evet!"

"Küçük, sıkı kışın sikimin etrafında çok iyi hissediyor," diye homurdanıyor Ghost, daha derine dalarak.

Daha

sert.

Daha

hızlı.

"Boğ beni," diye inliyorum, yalvararak.

"O iyi bir kız," diye övüyor Jason, parmaklarını boğazıma dolayarak küçük beyaz ışık lekeleri görmemi sağlayacak kadar baskı uyguluyor. "Sen öyle değil misin?"

"Ne kadar iyi bir kız," diye inliyor Ghost, kıcıma acımasızca sokulup saçlarımı sertçe çekiştirirken nefesi sığlaşıyor. "Sikeyim. Çok sıkı. Bizi götürürken çok iyi iş çıkarıyorsun."

"Evet bebeğim," diye homurdanıyor Jason, kalçalarını şilteden daha hızlı kaldırarak içime giriyor. "Seni dolduracağım."

Boğazımdaki tutuşunu sıkılaştırıyor ve içimden bir orgazm daha geçiyor. Bu sonsuz coşkuyu yaşarken, birden göz kapaklarımda yıldızlar görmeye başlıyorum. Boynumdaki baskı, hava kaynağımı kesiyor, sadece beni daha da sertleştiriyor gibi görünüyor. Onları sağarak kurutuyorum, ikisi de beni döllerile dolduruyor.

Tam kaybolmak üzereyken Jason yüzümü ellerinin arasına alıyor ve beni geri getiriyor. Gözlerim irkilerek açılıyor ve gözleri hançer gibi içimi delip geçiyor.

"İyi misin?" diye soruyor, başparmağıyla elmacık kemiğimi okşuyor. "Evet," diye fısıldıyorum, sesim kısık. "İyiden de öte."

İkisi de içimden çıkıyor ve döllerini kalçalarımın altına damlıyor. Dönüp aralarına sırt üstü uzandığımda nefesim kesiliyor.

Ghost tamamen çıplak ve dövmelerle kaplı bir şekilde ayakta duruyor. Odanın köşesinden katlanmış bir havlu alıp beni kuruluyor ve bacaklarımdaki pisliği temizliyor. Havluyu parke zemine atıyor ve pantolonunu çekerek hareketsiz hale getiriyor.

Tamamen hareketsiz.

Ve saniyeler içinde, sonunda neye baktığımı fark ediyorum.

Bileklerimdeki iyileşmiş yara izlerine.

CHAPTER 7

Q Hızla doğrulup ayağa kalkıyorum. Zıbınının düğmelerini iliklerken odayı ürkütücü bir sessizlik kaplıyor. Onlarla yüzleşmek için döndüğümde, ağzı açık bana bakıyorlardı.

"Bakmak kibarlık değildir," diyorum onlara.

Ghost bana yaklaşıyor, omuzlarımı ellerinin arasına alıyor. "Banyoda, daha önce," diye tereddüt ediyor ve midem bulanıyor. "Partide. Üzgündün. Kimdi o kız?"

"O hiç kimseydi," diye cevap verip konuyu geçiştiriyorum. "Gerçekten önemli bir şey değil." "Senin içini görebiliyorum, küçük Quinn."

"Neden soruyorsun?"

"Çünkü acı çekiyorsun. Ve ben seni asla incinmiş görmek istemiyorum."

Bileklerimi tutarak yara izlerine bakıyorum, anılar gözümün önüne geliyor. Bu konuda konuşabileceğim hiç kimsem olmadı. Hiçbir zaman. Ne kadar tuhaf olsa da, en karanlık sırlarımı paylaşmamı istemeleri beni teselli ediyor.

Gözlerinin içine bakarak küçük bir nefes veriyorum. "Çocukluğum berbattı ve okul daha da kötüydü. Zorbalığa uğradım." Gülmeye zorluyorum kendimi. "*Gerçekten*, çok kötüydü."

"Özür dilerim," diye mırıldanarak beni sıcak, çıplak göğsüne çekti. "Onları öldüreceğim."

"Birkaç yıl oldu," diyorum kuru bir sesle. "Ama neden olduğu travma. İkinci kez sorgulama. Belki de bunca zaman haklıydılar diye düşünmek."

Geri çekilip yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Ne konuda haklısın?"

"Babamın kendini öldürmesinin benim suçum olduğunu söylediler," diyorum usulca,

gözlerim yaşardı.

Vücudu gerilir. Yüzü sertleşir. Ve o *gözler*.

Korkunçlar.

Öfke varlığının her zerresini tüketir.

Jason'a dönerek ona ters ters bakıyor. Ghost beni bırakıp hışımla odadan çıkmadan önce sessizce konuştukları belli oluyor.

"Bu zorbalar," diyor Jason, artık giyinmiş, bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırırken. "Buralarda mı yaşıyorlar?"

"Emin değilim," diye cevap veriyorum sessizce. "Ama hepsi her yıl perili evde çalışıyor."

"Burada, Salem'de olan mı?" Başımı salladım.

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun," diye ısrar ediyor, parmak uçlarıyla yüzümü okşuyor. "Doğru değil mi?"

Titrek bir nefes alırken vücudum kaskatı kesiliyor.

"Quinn," diye bastırıyor Jason, kaşlarını çatarak. "Bunun saçmalık olduğunu biliyorsun, değil mi?" "Mhm," diye fısıldıyorum.

"Saçma sapan bir yalandı. Bunda doğruluk payı yok," diyor bana. "Bu konuda hiç kimseyle konuştun mu?"

"Hayır."

"Neden?"

"Annemi daha fazla strese sokmak istemedim," diye itiraf ediyorum, dudaklarım titreyerek. "Yeterince şey yaşadı zaten. Hayatında başka bir yük olmak istemedim."

"Dur," diyerek beni durduran Jason başparmağıyla bir damla gözyaşımı siliyor. "Sen bir yük değilsin."

"Üzülme küçük Quinn," diyor Ghost odaya girerken. "Sana yaptıklarının bedelini ödeyecekler." Jason'la benim arama giriyor ve alnıma uzun bir öpücük konduruyor. "Bunu hayatlarıyla ödeyecekler."

Caddede hızla ilerlerken MOTOSİKLET MOTORLARI kükrüyor. Tempolu gece havası vücudumun her tarafına tüylerimi diken diken ediyor. Kollarımı Ghost'un beline daha sıkı sarıyorum, eliyle dizimin hemen üstünü kavırıyor ve beni rahatlatıyor.

Ve ona karşı eriyorum.

Biz yanlarından geçerken Cadılar Bayramı maskeleri takmış, kostümlü motosikletli adamlar görmek çok çılgınca görünüyor olmalı. Karanlık, sessiz bir yola giriyoruz, tek ışık motosikletlerinin farlarından geliyor. Etrafı ormanla çevrili boş bir araziye girdiğimizde ürkütücü bir manzara ile karşılaşırız.

Motorlar sustu ve aniden uzaktan Cadılar Bayramı temalı müziğin belli belirsiz sesini duymaya başladım. Michael Myers'ın tema şarkısının melodisi.

"Sadece senin için, Mike," diyor Ghost Michael'a, bisikletinden inmeme yardım etmeden ve kaskımı çıkarıp gidonun üzerine asmadan önce.

"Neredeyiz biz?" Böceklerin vızıltısı ve rüzgârdan yerde hışırdayan yaprakların sesi arasında soruyorum.

"Arka giriş," diye cevap veriyor Jason kendini beğenmiş bir şekilde, bana daha önce yaşadıklarımı hatırlatarak. "Hayalet avına mı geldik?"

"Gerçekten eğlenmek istemiyor musun?" Hayalet maskesini ayarlayarak soruyor. "Hadi zorbalarına bir ziyarette bulunalım. İntikam zamanı."

"Beni görmelerini istemiyorum," diye kekeliyorum tedirgin bir şekilde, karanlık, ağaçlık alana girerken arkalarından takip ediyorum.

"Yapmak zorunda değilsin bebeğim," diye mırıldanıyor Ghost, eldivenli parmaklarını benimkilerle birleştirerek. "O kısmı bize bırak."

Michael el feneriyle yolu gösteriyor. Müzik her geçen dakika daha da yükseliyor. Misafirlerden gelen çığlıklar gece havasında yankılanırken atmosfer korkutucu ve heyecan verici. Bir mısır tarlasına giren üç koruyucum, uzaktaki perili evin yan girişine doğru yürüyor.

Dört kişilik bir grupla karşılaştığımızda, ağaçların arkasında sessizce duruyor ve bize yaklaştıkça parlayan çubukları izliyoruz.

Michael dışarı çıkar ve patikada koşarken onlardan kan donduran bir çığlık yükselir. Jason bu karşılaşmaya gülerken Ghost sessiz kalır.

Tamamen gergin. Öfkeyle kaynıyor.

"Ne yapacaksın?" Maskesinin karanlık gözlerine bakarak ona soruyorum.

"Onları korkutacağım," diye cevap veriyor soğuk bir şekilde. "Gözlerindeki korkuyu görmek istiyorum."

Jason adımlarını yavaşlatıyor, geriye doğru yürürken yüzünü bize dönüyor. "Kaç kişi?" diye soruyor, iş adamını andıran ses tonu tüylerimi diken diken ediyor.

"Hepsi perili evde çalışıyor," diye endişeyle cevap veriyorum. "Her biri."

"Çok fazla insan var," diye mırıldandı Jason.

"Sorun değil," diye geçiştiriyor Ghost, durduğumuzda ve bana bakarken.
"İsimlere ihtiyacım var."

"İsimler?" Ben soruyorum.

"En kötü olanları söyle," diye emrediyor. "Seni gerçekten incitenleri."

Yanıtımı düşünmek için bir an durduğumda anılar gözümün önünden geçiyor. Bu zor değil. Çok kolay.

"Erkekler en kötüsüydu," diye dikkatle cevap verdim. "Derek. John. Ve Alex."

"Aferin kızıma," diye nefes alıp yüzümü okşuyor. "İzlemek ister misin, küçük Quinn?"

Başımı yavaşça sallarken kalbim çarpıyor.

"Tamam," diye fısıldıyor. "O zaman burada kal. Sakın kıpırdama. Ne duyarsan duy, ne görürsen gör, buradan ayrılma."

"Tamam," diye fısıldıyorum.

Ve eve doğru yürüyorlar.

CHAPTER 8

G ev sahibi POV

"ÖN GİRİŞİ KAPATIN," diye Michael'a talimat veriyorum, içimde saf nefret kaynıyor, tam bir kaos biçiminde serbest kalmaya kararlıyım. "Jason, sen çıkışı tut. Son grup dışarı çıktığında bana mesaj at."

"Hallediyorum," der Jason ve evin yan tarafında kaybolur.

Michael en üst basamağa çıkarak yolu kapatır.

"Kimse girmeyecek," diye ısıldım, kırmızı görerek. "Ve kimse çıkmayacak."

İçeri adım attığımda kasvetli, gri bir hava var. Pencereler sıkıca kapatılmış, ahşap zemin botlarımın altında gıcırıyor ve müzik giderek yükseliyor. Loş koridoru tarıyorum, görünürde kimse yok. Maskeme rağmen, burası yakındaki makinelerden ve nemli ahşaptan gelen benzin kokuyor.

Telefonum cebimde çalıyor.

Jason
Son grup çıktı

Bıçağı belimin arkasından çıkarıp köşeyi dönüyorum. "Derek," diye sesleniyorum, onunla alay ederek, bıçağın ucuyla izini sürerek adrenalin pompalıyor.

"Evet, kardeşim," diye sesleniyor neredeyse hemen. "Kim o?" "Gel de öğren."

Sahte bir duvarın arkasından aptal küçük kostümünü giymiş olarak çıkıyor. "Hasta Hayalet Surat maskesi," diye gözlemliyor gülerek. "Seni tanıyor muyum?"

Ona doğru yaklaşırken bıçağımın sapını sıkıca kavriyorum. "Pek sayılmaz," diye cevap veriyorum. "Ben Quinn'in bir arkadaşıyım."

Duvara yapıştırılmış loş ışığın yanına ilerlerken yüzünde şaşkınlık ifadesi beliriyor. "Quinn?" diye sorar.

Sabırsızca başımı yana eğerek başımı sallıyorum. "Bir şey çağrıştırdı mı?" "Ah. Evet. Babası kendini öldüren şu garip küçük sürtük, değil mi?"

Onu koridorun duvarına fırlattıktan sonra hiç vakit kaybetmeden bıçağımı göğsüne saplıyorum. Kan fışkırıyor, kemikler çatırdıyor. Tekrar ve tekrar, duvarları, yerleri ve maskemi kırmızıya boyayarak onu değişiyorum. Kendi kanında boğuluyor, hırçın saldırıma son vermem için yarı hıçkırarak, yarı hıçkırarak ağlıyor.

Artık durmak yok.

Küçük Quinn'ime bunu onlara ödeteceğime dair söz verdim. Hayatlarıyla.

Onların kanı.

Vücudu duvara yaslanıp gevşiyor. Bıçağı göğüs kafesinden çekip çıkaran Derek, sert bir *gümbürtüyle* cansız bir şekilde yere düşer.

Biri gitti.

Geri kalanlar gidecek.

Başka bir odaya koşarken, sahnede çılgın, yaşlı bir bilim adamı gibi giyinmiş bir adam gördüğümde adrenalin içime işliyor. Ne kadar da klişe.

"Bir sonraki deneğim sen mi olacaksın?" diye soruyor ve metal bir ameliyat masasına benzeyen sahte bir cesedi işaret ederek bayat cümlesini tekrarlıyor.

"Hayır," diye homurdanıyorum, o geriye doğru tökezlerken masanın üzerinden atlıyorum. "Ama sen benimsin."

Ben bıçağımı sırtına saplayana kadar şok ve şaşkınlıkla benden kaçmak için döndü. Şoka girmiş bir halde dizlerinin üzerine çöküyor. İşte o zaman acı nihayet onu vuruyor ve vücudunu parçalıyor. Bıçağı etinin içinde yana doğru çevirirken hem acı hem de korku içinde çığlık atıyor.

"John?" Sadistçe soruyorum, bir cevap bekliyorum.

"E-evet," diye boğuluyor, yere yığılıyor, kasılıyor.

"Johnny oğlum!" Kollarımı sıvamadan önce bıçağı çekerek şakayla karışık bağıriyorum.

Havaya hızlı bir savuruşla bıçağımı dalgalı sapından yakalıyorum, ardından keskin metali kürek kemiklerinin arasına gömüyorum.

"Bu Quinn için," diye mırıldanıyorum kuru bir sesle, kaburgalarına tekme atarak. "Sen ve arkadaşlarının ona işkence ettiğiniz her yıl için bir bıçak darbesi."

Onu tekrar bıçakladığımda bir *çıtırtı* daha duyuldu. Bir daha. Ve tekrar. Sonunda izimi kaybettim ve öfkeyle saymayı bıraktım. Daha fazla gurultu var. Kalan az enerjisini kullanarak ileriye doğru sürünmeye başladığında çaresizliğin sessiz iniltileri.

"Nasıl hala ölmedin?" Şimdi derin yaralarla kaplı ve kanla ıslanmış olan sırtına basarak şaka yapıyorum. Ona dilimi şaklatıyorum. "Hiçbir yere gitmiyorsun Johnny. Bu, ona yaptıkların yüzünden öleceğin kısım."

Ve tam o anda, kalan yaşam belirtisi vücudunu terk eder.

Jason odaya giriyor, beni hazırlıksız yakalıyor, ceketini kanla lekelenmiş. "Arka tarafta bir kulübede benzin var."

"İyi buldun," diye keskin bir nefes alarak bıçağımı Johnny'nin etinden çekiyorum.

"Biraz aldım ve arka kapıya bıraktım." "Alex nerede?" Hâlâ öfkeli bir şekilde soruyorum.

Başını sallayarak başka bir koridoru işaret ediyor.

Odanın ortasında, tahta bir sandalyeye zincirlenmiş, ağzı koli bandıyla kapatılmış halde duruyor. Hayatına son verme düşüncesiyle sikim seğiriyor.

Küçük Quinn'in intikamını alıyorum.

Gözyaşları yüzünden aşağı akarken görülmeye değer bir manzara.

"*Zavallı Alex*," diye Hayalet Surat'ın ünlü s ö z ü n ü tekrarlıyorum. "Her şeyin seninle ilgili olduğunu mu sanıyorsun? Hâlâ yıldızın sen olduğunu mu sanıyorsun?"

Ben bantı koparana kadar mırıldanıyor. "Bu da ne böyle?" d i y e bağıriyor, gözlerinde çaresizlik ve korku titreşiyor.

"Bu Quinn'le ilgili. Ona ne yaptın?" diye tükürdüm.

"Sen delirmişsin," diye bağıriyor.

"Onun için çıldırıyorum," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından, maskemi çıkarıp yüzümü onunkine yapıştırarak. "Her şeyi berbat ettin. Ve şimdi bunun bedelini ödeyeceksin."

"Yardım edin," diye bağıriyor ve bıçağımın ucunu boynuna bastırdığımda sessizleşiyor.

"Arkadaşların sana yardım edemez," diye bağırarak boğazını kestim. "Onlar öldü."

Bir kız koşarak odaya giriyor ve açık yarıktan akan kanı görünce dehşet içinde çığlık atıyor. Jason kızın peşinden başka bir odaya giriyor ve benim görüş alanımdan kayboluyor.

Maskemi takıp arka kapıdaki benzini alıyorum. Jason kısa bir süre sonra kapı aralığından içeri giriyor ve kanlı, metal bir sopayı yere fırlatıyor.

"Önden başla," diye talimat vererek benzin bidonunu ona uzattım. "Ya birini kaçırırsak?" diye soruyor.

"Alevler diğerlerinin icabına bakacak."

Başını sallayarak odadan çıkar.

"Hayalet mi?"

Bakışlarım arka kapıdan gelen yumuşak sese yöneliyor ve birden onu görüyorum. *Quinn*.

"Burada ne yapıyorsun?" Sertçe soruyorum.

"Endişelendim," diye yanıtlıyor korkuyla, odaya adım atarak. "İyi olduğundan emin olmam gerekiyordu."

Ona doğru adım attığımda, vücudu duvara sıkışana kadar geri çekiliyor. Aletim kabarıyor, pantolonuma karşı rahatsız edici bir şekilde geriliyor.

"Siktir," diye homurdanıyorum, ellerimi başının yanındaki duvara çarparak onu kollarımın arasına kilitliyorum.

Dudaklarından seksi, küçük bir çığlık kaçıyor.

"Sikimi o kadar sertleştiriyorsun ki Quinn, canım yanıyor," diye inleyerek ona doğru eğildim.

Tüm bu cinayetler bu sefer beni gerçekten etkiledi. Kan görmek her zaman sikimi sertleştirir. Onun içinde olmak istiyorum. O dar, ıslak, küçük amcığa gömülmeliyim.

"Seni becermem gerek," diye nefes alıyorum, pantolonumun düğmelerini açarken başımı geriye atıyorum. "Hemen şimdi."

Dizlerinin üzerine çökerek pantolonumu indiriyor ve hiç vakit kaybetmeden dudaklarını sikimin etrafına sarıyor. İleri doğru iterek, ben onun sıcak ağzına girip çıkarken o da tıkanıyor. İşaret parmağım ve başparmağımla kendimi tabandan sıkıca tutarak, elini taşaklarıma doğru yönlendiriyorum.

"Oh, siktir, bebeğim," diye homurdanıyorum her itişte.

Tekrar sikimi ağzına alıyor, yanakları kızarıyor, gözlerinin kenarlarından yaşlar süzülüyor. İçindeki her şeyle beni memnun etmeye çalışıyor.

Ve öyle.

Eğilerek kolumu ona doladım ve onu sırt üstü yatırarak tozlu parke zemine sabitledim. Kasıklarındaki düğmeleri yırtarak açtıktan sonra elime tükürdüm ve onu bana hazırlamak için kalçalarının arasına gömdüm.

Ama çoktan kendi suyuyla sıırıslıklam olmuş.

Her hamlede amcığı sikimi emerken hiç vakit kaybetmeden içine giriyorum. Çok iyi hissediyor. Çok iyi. O benim yeni saplantım ve en ufak bir fikri bile yok.

"Evet," diye inliyor, bornozu göğsümün üzerinde yumrukluyor. "Evet, baba, evet!"

Babam dudaklarından ayrılır ayrılmaz, parmaklarımı boğazına kilitleyerek onu daha hızlı deliyorum. Nefesini kesiyorum. Onu duygusuzca beceriyorum. Pişmanlık duymadan.

Vücudu altımda sertleşirken sadece derin, güçlü vuruşlar.

Tekrar tekrar içine girerek, tıpkı söz verdiğim gibi onu şiddetle becerdim.

Pantolonumun arkasındaki kılıftan bıçağı çekip ucunu boğazına bastırıyorum. Nefes nefese kalıyor, altımda kıvranıyor.

"Evet," diye teşvik ediyor ve tek ihtiyacım olan bu. "Lütfen."

Bıçağın ucunu boynundan aşağı sürükleyerek köprücük kemiğine hafifçe vuruyorum ve vücudu bir titremeye tepki veriyor. Benim için inleyen Quinn, başını yana yatırarak boğazını ortaya çıkarıyor. Aletimi yavaşça içine sokuyorum, bıçağı kulağının altındaki hassas ete sürüyorum ve derisine kan bulaştırıyorum.

"Oh, Tanrım," diye haykırıyor, kalçalarını sallayarak vuruşlarıma uyuyor. "Oh,

Tanrım."

"Tanrı şu anda burada değil," diye onaylıyorum, derisini tekrar çentikleyerek. Tekrar.

Ve tekrar.

Birden odaya duman doluyor ve benzin kokusu baskın hale geliyor. Etrafımızda alevler patlıyor, küçükten başlıyor ve sonra büyüyor. Ben onu acımasızca becermeye devam ederken Quinn korkuyla bana bakıyor, tedirgin.

"Hayalet," diye mırıldanıyor.

"Güvendesin. Maskemi çıkar bebeğim," diye talimat veriyorum ve o da dinliyor. "İşte benim iyi kızım. Şimdi tak onu."

Ve yine itaat ediyor, Hayalet Surat maskesini kafasına geçiriyor.

Duman yoğunlaştıkça ve alevlerden gelen parlak ışık yoğunlaştıkça Cadılar Bayramı temalı müzik evin içinde kükrer. Evde mahsur kalmanın ve diri diri yanmanın verdiği korku ve acıyla atılan acı dolu çığlıklar koridorlarda yankılanıyor.

Yoğun sıcaktan vücudum ter içinde kalıyor. Dikkatimi tavana doğru ilerleyen ve ahşap yapıları yakan şiddetli ateşe verdiğimden emin oluyorum. İçine girerken bıçağı bırakıyorum, bacağını kalçamın üzerine kaldırıyorum ki beni daha derine alabilsin. Ve benim için geliyor, aletimi sıkıca kavırıyor, masum küçük çığlıkları maskeden boğuluyor.

"Siktir, bebeğim," diye inleyerek daha sert giriyorum içine.

Ve ben de onunla birlikte serbest kalıyorum, ciğerlerim yanıyor, boğuluyorum ve her vuruşta homurdanıyorum, şimdi bir duman örtüsüyle çevriliyim.

Siyahtan başka bir şey
görmüyorum. Siktir.
Sikeyim. Siktir.

Onu kollarımın arasına alıp sıkıca tutarak kapıdan hızla geçip evden çıkıyorum. Onu nihayet nefes alabileceğimiz dışarıya taşıyorum, aletim hala pantolonumdan dışarı sarkıyor.

Önemli olan tek şey
o. Onun güvenliği.

Michael ve Jason bize doğru koşarken ben dizlerimin üzerine çöküp onu çimlerin üzerine yatırıyorum, ev arkamızda alevler içinde kalıyor. Pencereleler patlıyor ve camlar kırılıyor. Polis ve itfaiye sirenleri uzaklarda kükrüyor. Maskeyi kafasına geçirirken, onu kaybetme düşüncesiyle kalbim göğüs kafesine çarpıyor.

"Quinn," diye ısrar ediyorum, yüzüne hafifçe vurarak.

"Ah," diye mırıldanıyor ve dudaklarının kenarında bir gülümseme belirliyor. "Bu ne içindi?"

Keskin bir şekilde nefesimi verirken, inanamayarak başımı ona doğru sallıyorum.

"Ben iyiyim Ghost," diye fısıldıyor, eliyle yüzümü hafifçe kavırıyor. Dokunuşuyla üzerime çöken kırılganlık beni tamamen hazırlıksız yakalıyor. "Senin yanında güvendeyim."

Evet, öylesin, küçük
Quinn. Bildiğinden daha
fazla.

CHAPTER 9

T Gece havası içime soğuk bir ürperti gönderiyor. Tek fark edebildiğim dişlerimin birbirine çarpma sesi ve kendi nefesimi görebiliyorum. Dördümüz ormana giriyoruz ve Perili evin alevleri o kadar parlak ki, bir şekilde yolumuzu aydınlatmayı başarıyorlar. Arkamızdan gelen siren sesleri giderek yükseliyor ve insanlar tehlike içinde bağırıyor.

Kollarımı ovuşturarak ısınmaya çalışıyorum ama faydası olmadığını fark ediyorum. Ghost kostümünün bornozunu çıkarıp başıma geçiriyor. Kollarını sıyırarak sıcaklığın içine sokuluyorum, kolonyasının baş döndürücü, sarhoş edici kokusunu içime çekiyorum.

Misk ve *bakırla* karışık.

Buz gibi esintiden titreyerek özür dilercesine gözlerinin içine bakıyorum. "Şimdi üşümedin mi?"

"Ben iyiyim," diye karşı çıkıyor.

"Nasıl?" Soluk soluğa, belirgin kollarına bakıyorum. Ve sonunda *kanı* fark ettim.

Yine de hiçbir şey söylemiyor, kapüşonu yukarı çekip başımı örtüyor ve uyuşmuş kulaklarımı sert rüzgârdan koruyor.

Motosikletlerini park ettikleri alana doğru koşturan Ghost yüzümü bana dönüyor ve kaskı kafama yerleştiriyor. Tokayı çenemin altından geçirdikten sonra motosikletine biniyor ve sehpayı geriye doğru itiyor.

Omzunu kavrayıp arkasına binmeye hazırlanırken beni durduruyor. "Michael'la gidiyorsun bebeğim," diye anons ediyor.

Kaşlarımı çattım, şaşkınlık üzerime çöktü. "Oh?"

"Tedbirli olmakta fayda var, küçük Quinn," diye açıklıyor Hayalet, kan sıçramış maskesini çekerek.

Michael elini uzatarak, "Atla," diye talimat veriyor.

Elimi onun elinin içine koyarak arkasına geçiyorum ve kollarımı beline doluyorum. Bana kıyasla çok iri. Vücudu taş gibi sert ve aniden kostümünün tulumunun altında nasıl görüldüğünü merak ediyorum.

Üç tanesine sahip olma düşüncesiyle bacaklarımın arasına donuk bir ağrı yerleşiyor.

Hayalet başını sallıyor ve birkaç saniye içinde motorlar kükreyerek ormanda yankılanıyor. Beklenmedik bir anda el fenerleri bize doğru parlıyor ve yapraklar toprak zeminde hışırdamaya başlıyor. Artık yalnız olmadığımız açıktı.

"Hey!" diye bağılıyor bir adam yüksek sesle. "Ben polisim. Ellerinizi görebileceğim bir yere koyun!"

"Şimdi," diye tersliyor Ghost, üçümüz birden yola çıkarken, yolda hızla ilerlerken lastiklerin gıcirtısıyla sağa çekiliyoruz.

"Dur orada!"

Başka bir polis memurunun komutunu belli belirsiz duyuyoruz, ta ki sesi motosikletlerin gürültüsünden boğulana kadar. Kalbim hızla çarpıyor, içimde adrenalin dolaşıyor. Michael'ı daha sıkı kavrayıp yüzümü sırtına gömdüğümde tüm duyularım yükseliyor.

Sirenler çalıyor, üzerimize geliyorlar, polis arabalarının yanıp sönen ışıkları yolun aşağısında önümüze çıkıyor. Ve doğruca bize doğru geliyorlar.

Ghost hemen yavaşlıyor ve kolunu yana doğru uzatarak terk edilmiş bir ara sokaktan sola sert bir dönüş yapmamızı işaret ediyor.

"Çıkarın onu buradan," diye bağılıyor.

Michael keskin bir dönüş yapıyor ve kalbim sıkışıyor.

Ghost ve Jason'ın bize eşlik etmeyi planladıklarını fark ederek "Durun!" diye bağıyorum. "Bekle!" Tekrar bağıyorum, arkama bakıyorum ama çoktan gittiklerini fark ediyorum.

Ve doğruca polise gidiyorlar.

"Ne yapıyorlar lan bunlar?" Michael'a yalvarıyorum, ona daha sıkı sarılıyorum.

"Onlar için endişelenme," diye beni teselli ediyor. "İyi olacaklar." "Ama bunu nereden biliyorsun-"

Dizimi sıkıca kavrayarak tenimi okşuyor. "Bu dikkat dağıtıcı bir şey," diye açıklıyor uzun, dar yolda hızla ilerlerken. "Ne olduklarını biliyorlar

yapıyor."

"Öyle mi?"

Cevap olarak başını sallıyor.

"Tamam," diyorum zayıfça, ondan şüphe duyarak.

"İlk kez mi polislerden kaçıyorsun?" diye soruyor umursamazca.

"Evet," diye itiraf ediyorum. "Neden?"

Ve sonra aklıma geldi.

Bu *onların* ilk seferi değil. Ve ürkütücü sessizliğinden, bunun son olmayacağını açıkça belli ediyor.

Dairelerinin oturma odasını tedirgin bir şekilde arşınlarken, aklımdan olumsuz düşünceler ve görüntüler geçiyor. En kötü senaryolar. Tam bir enkaz halindeyim, bilinmeyenden korkuyorum. Paranoia beni boğazımdan yakaladı.

Yabancıysa olmadığım, iç burkan bir duygu.

Ev sessiz. Tek duyabildiğim kulaklarımdaki tiz bir çınlama ve Michael'ın botlarının yanımda sürünerek ilerleme sesi. Derin bir nefes alarak gergin bir şekilde tırnaklarımı kemiriyorum.

Koridorda bir aşağı bir yukarı, tekrar tekrar yürürken, umutsuzca kendimi sakın ve derli toplu tutmaya çalışıyorum. Ama çok uzun zaman oldu. Bir şeyler doğru değil. Ve her geçen saniye içimi kemiren suçluluk duygusuna engel olamıyorum.

"Bu benim hatam," diye mırıldanıyorum, sonunda sessizliğimi bozuyorum. "Hepsi benim hatam."

"Hayır," diye cevap veriyor Michael aniden, beni döndürüp yüzüne baktırıyor ve beni sıkıca kavırıyor. "Bu doğru değil."

"Siz oraya benim intikamımı almaya gittiniz," diyorum soğuk, boş maskesine bakarak. "Ben olmasaydım oraya hiç gitmezdik. O zaman belki polis yangını bir şekilde bizim başlattığımızı düşünmezdi. Yani, bu yüzden gitmemizi engellemeye çalıştılar, değil mi? Bizim yaptığımızı düşündükleri için mi?"

Sessiz kalır.

Kaşlarımı çatarak ona dehşet içinde bakıyorum. "Biz miydik?" diye soruyorum. Hâlâ sessizliğini koruyor.

"Umarım herkes zamanında çıkmıştır," diyorum, ondan çok kendime.

Hiçbir uyarıda bulunmadan maskesini çıkardı ve bu gece ilk kez yüzünü görüyorum. Ve o çok, acımasızca yakışıklı. *Çarpıcı* derecede yakışıklı, keskin, erkeksi yüz hatları var. Kalın, koyu kirpiklerle çevrili kahverengi gözleri beni pelteye çeviriyor, sarı, dağınık saçları gevşekçe arkaya bağlanmış.

İleriye doğru adım atıyor, küçük bedenimin üzerinde yükseliyor ve beni duvara sıkışana kadar geriye doğru zorluyor. "Güvendesin," diye fısıldıyor ve beni transa geçiriyor. "Nefes al."

Burnumdan titrek bir nefes alarak vücudum nihayet rahatlamaya başlıyor.

"İşte böyle," diye ısrar ediyor, elimi tutuyor ve göğsüme koyuyor. "Nefes al."

Yine uzun bir nefes alıyorum, sonra yavaşça bırakıyorum. Tüm bu süre boyunca gözlerimiz büyüleyici bir bakışla kilitleniyor. Sesinin monoton ama yumuşak tınısında ve beni rahatlatmasında bir şeyler var.

Bakışlarının ardında sonsuz bir derinlik var, okunamaz olması dışında.

Boş.

Yine de hipnotize oldum. Yerimde kilitliyim. Hareket edemiyorum. *Düşünemiyorum.*

"İyi kız," diye övüyor, bana doğru eğilerek. "Tekrar, Quinn. Nefes al."

Kalp atışlarım yavaşlıyor ve gözlerimin kapanmasına izin veriyorum, sesi rahatsız edici düşüncelerimi sustururken beni tüketen rahatlatıcı hislere teslim oluyorum. Zaman geçiyor ve birdenbire ön kapının çarparak açılma sesi beni geri getiriyor.

Ghost ve Jason maskesiz ve kanlar içinde eve giriyorlar ve ben de onlara doğru koşuyorum. Beni güçlü bir kucaklamanın içine çektiklerinde rahatlama beni tüketiyor ve bu kadar çok önemseydiğim için sessizce kendimi azarlıyorum. Onlar için bu kadar çabuk, bu kadar çok şey hissettiğim için.

Yine de, her şeyi sorgulamak ve onları içeri aldığım için kendimden nefret etmek yerine, tam tersini yapmayı seçtim.

Gecenin geri kalanında onların olmanın kaçınılmaz mutluluğuna teslim oluyorum.

Kendimi Ghost'a doğru bastırarak elimi ensesine götürüyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. Öne doğru eğilip dudaklarını sıkıca dudaklarıma bastırıyor. Beni derin derin, hararetle içine çekiyor. Sessizce nefesinin altında inliyor.

Ellerini saçlarımda gezdiriyor, saç tellerimi sıkıca çekiyor, kafatasımın arkası acıyla zonkluyordu.

Bir türlü doyamıyorum.

Ateşli öpüşmemizi kestikten sonra Jason'a dönüyorum ve o da *anlıyor*. Beni sertçe, özlemle öpüyor. Çok fazla şehvet.

Tutku.

Michael çenemi sıkıca kavrayarak beni etrafında döndürüyor. Dolgun dudaklarını dudaklarıma bastırıyor, beni kendine doğru çekerken kalçalarımı agresif bir şekilde kavıyor. Dilini ağzımın içine sokarak kontrol için savaşıyor ve kazanıyor.

Onun içinde eriyerek beni yerden kaldırıyor ve omzunun üzerinden atıyor. Bizi bir odaya götürüyor, Ghost ve Jason arkamızdan geliyor ve sonra beni yatağa yatırıyor. Ayak bileklerimden tutarak beni yüzüstü çeviriyor ve kasıklarındaki düğmeleri yırtarak açıyor.

Çarşafı yumrukluyor, çıplak vücudunun ağırlığı arkama yaslanıyor ve sikinin pürüzsüz ucunu ıslak yarığıma sürüyor. Michael sertçe içime giriyor, ben de onu bir anda içime alıyorum ve yatağa doğru bir çılgılık atıyorum.

İstilasına uyum sağlamama fırsat vermeden saldırgan bir şekilde bana çarptı. Boynumun arkasını kavrayarak beni sabit tutuyor. Beni iyice gererek, onu alabildiğim kadar derine dalıyor, her güçlü hamlesinde sığ nefes alıyor.

"Siktir," diye homurdanıyor, saçlarımı bileğine doluyor ve sıkıca çekiyor. Beni sırtüstü çevirerek yatağın kenarına çekti ve bacaklarım k e n d i l i ğ i n d e n onun için açıldı. Bana sertçe çarpmadan önce yavaşça içime giriyor. Tekrar ve tekrar. Acımadan. Kalçalarımı kavradı, Parmaklarını tenime batırıyor.

Jason yatağa tırmanıyor, sikinin pembe başını dudaklarıma sürmeden önce eliyle kalınlığını inceliyor. Başparmağıyla ağzımı açarak kendini ağzımın içine itiyor, dudaklarım onun etrafında genişçe geriliyor. Şaftını dilimle kucaklayarak ağzımı sikiyor, parmakları boğazımın etrafında sıkıca kenetleniyor.

Göğsünden bir kükreme fışkırıyor ve siki seğiriyor. Tepesinin ucunu yalayarak, kendini boğazımın arkasına sokana kadar onun tadının tadını çıkarıyorum. Tekrar tekrar. Kalınlığı karşısında öğürürken başımı sallıyorum, itişlerini karşılıyorum, Michael acımasız vuruşlarına devam ederken kalçalarını bana doğru sürüyor.

"Şimdi seninle ne yapacağız, küçük Quinn?" Hayalet yanımızdaki yatağa bir ip atarak sadistçe soruyor. "Onu bağlayın."

Jason ağızımdan çekildi ve ipi bileklerime dolayarak beni sıkıca bağıladı. Michael beni kaldırıyor, yeni bir pozisyona getiriyor ve bağılı bileklerimi başımın üzerinde sabitliyor. İpi yatak başlığına yerleştirilmiş bir kancaya sabitlediğinde, bunun için içeride olduğumu biliyorum.

Hiç bu kadar savunmasız hissetmemiştim, yine de bu isteyebileceğim her şeyden daha iyi. Bu gece pervasız olmayı seçtim ve işte buradayım, aynı anda iki erkek tarafından kullanılıyor ve bir bez bebek gibi savruluyorum.

Sonunda, en karanlık fantezilerim hayata geçiriliyor.

Ta ki gözlerim odayı tarayıp Ghost'un görünürde olmadığını fark edene kadar.

CHAPTER 10

Michael bileklerimdeki ipi çözüyor ve tenim acıyor. Onları serbest bırakmayı ne kadar çok istesem de kendimi tuttum. Her ne kadar inanılmaz olsa da birden fazla erkeği deneyimlemek ve fantezilerimi gerçekleştirmek için aklımda sadece bir erkek var.

Hayalet.

Odasına doğru ilerlerken çıplak ayaklarım parke zeminde sessiz. Pencereden içeri süzülen dolunayın zayıf ışığı dışında karanlık karşılıyor beni. Yatağı büyük, kral boy ve tavanı yüksek. Duvarlar koyu renge boyanmış ve köşedeki büyük kitaplık göze çarpana kadar etrafımızdaki alan çıplak hissediliyor.

Akan suyun sesi beni hazırlıksız yakalıyor ve odanın karşısındaki başka bir kapının hafif aralığından parlak bir ışık parlıyor. Banyoya göz atarken, onu görme dürtüsü güçlenene kadar kendimi sorgulamaya başlıyorum.

Gerçekten istediğim kişi o.

Düşün ince cam duvarı erkeksi çerçevesinin mükemmel hatlarını sergiliyor. Buhar ve sıcaklık etrafımızdaki küçük alanı kaplıyor. Kapıyı yavaşça arkamdan kapatırken başımın yan tarafında ter boncukları belirliyor.

Kıyafetlerim soğuk fayans zemine düşüyor ve ayaklarımın dibinde birikiyor. File çoraplarımı belimden, kalçalarımın ve bacaklarımdan aşağı kaydırırken artık tamamen çıplaktım.

Ghost başını duştan çıkarıyor ve beni gördüğünde gözleri arzuyla açılıyor. Orada duruyor, parmakları ince duşakabinin kenarını kavırıyor.

cam duvar, tamamen hareketsiz. Gözlerinde yakıcı bir tutku alevleniyor ve aramızda bizi birbirimize çeken manyetik bir çekim oluşuyor.

"Buraya gel, küçük Quinn," diye sertçe nefes alıyor.

Beni kollarının arasına alarak duşa sokuyor ve rahatsız edici derecede sıcak suyun altında hareket ettiriyor. Birden kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Dağınık saçlarından koyu, kırmızı bir madde damlıyor ve giderden aşağı akmadan önce ayaklarımızın dibindeki suyu kırmızıya boyuyor.

Kan. Çok fazla kan.

Nasıl daha önce fark etmedim? Nasıl bu kadar dikkatsiz olabildim?

Parmağını çenemin altına koyarak bakışlarımı kan lekeli sudan kaldırıyor ve gözlerim onunkilerle buluşuyor.

"Bunu *benim* için yaptın," dedim zayıf bir sesle. "Onlara ne yaptın, Hayalet?"

"Saf, küçük Quinn. Senin için ruhumu satarım." Kalçalarımı kavrayarak beni kendine yaklaştırıyor, iri ve kalın ereksiyonu karnıma doğru seğiriyor. "Eğer bir tane olsaydı."

Eğilerek dudaklarını dudaklarıma değdiriyor ve yüzümü sert ellerinin arasına alıyor. Vücudunun sıcaklığı omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor ve parmak uçlarım göğsünü sıyrarak ona doğru eğiliyorum. Kollarımı geniş omuzlarına koyuyorum, elleri kaburgalarımın, kalçalarımın ve belimin kıvrımlarını keşfederken parmaklarım ıslak saçlarında geziniyor.

İniltimi ağzında yakalıyor ve nazik dokunuşu ellemeye ve yakalamaya dönüşüyor. Beni sertçe, talepkârca öpüyor. Beni geriye doğru iterek sırtımı düşün soğuk duvarına dayıyor. Vücudumun her santimini keşfediyor, parmak uçlarının izinde tüylerim diken diken oluyor.

Dili dudaklarımın kenarından içeri giriyor ve aç bir şekilde ağzımı keşfediyor. Ağır ağır nefes alıyor. İri ellerini kıcımın üzerinde kavrayarak kalçalarını bana doğru itiyor. Dudaklarında bir iniltiyi bastırarak geniş omuzlarını kavriyorum, onu daha yakına çekiyorum, göğüslerim göğsüne sıkıca bastırılıyor.

"Siktir," diye inliyor, dudaklarını çenemde ve boğazımda gezdiriyor.

Ghost elini omurgamda gezdiriyor, boynumun arkasını kavriyor, bir yandan da emiyor, yalıyor ve dişlerini hassas etimde gezdiriyor. Eliyle göğsümü kavriyor, nazikçe sıkıyor ve başparmağıyla meme ucumun izini sürüyor.

Eğilip büzüşmüş tomurcuğu dudaklarının arasına alıyor ve ağzının sıcaklığı beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyor. Dilinin ucuyla meme ucumu döndürüp fiskelerken, tenime karşı yüksek sesle inliyor ve beni yutuyor.

"Tanrım, evet," diye inliyorum, parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum.

Aleti bana karşı titreşiyor, memnuniyetle seğiriyor, göğsümün diğer tarafına doğru öpücükler gönderiyor ve o da bana karşılık veriyor. Parmaklarım kaslı karnından aşağıya, kalçalarındaki alt V şekline iniyor ve hiç vakit kaybetmeden parmaklarımı sikinin etrafına kilitliyorum.

İrkilerek öne doğru hamle yapıyor, kendini sabit tutmak için avucunu duvara çarpıyor. Bana sürtünerek, yüksek sesle inleyerek elimi beceriyor. Aleti o kadar sert ki, kesinlikle benim için zonkluyor. Beni doldurma ihtiyacının çaresizliği gözlerinde titreşiyor.

"Lütfen," diye yalvarıyor bana, titreyerek. "Çok sertleştim." Tekrar beni kavrayarak ileri doğru itiyor, dişlerini omzuma geçiriyor, ben ciyaklarken ısıyor. "Siktir, bebeğim. Eğer sana sahip olmama izin vermezsen, hemen şimdi, patlayacağım."

Beni sabırsızlıkla yerden kaldırırken, "Al beni Hayalet," diye fısıldıyorum.

Bir saniye bile kaybetmeden beni kaldırıyor ve bacaklarımı beline doluyor. Aletin ucunu girişime yerleştiriyor ve yavaşça, santim santim içime giriyor. Parmak uçlarını belime batırıp tenimi morartarak içimde hareket ediyor.

Uzunluğu beni tüketirken vuruşları yavaşlıyor ve işkenceye dönüşüyor. Nefesim boğazımda düğümlenirken, ben zaten oradayım, çözülmeye hazırım.

"Bunu sadece senin için sakladım," diye mırıldanıyorum ağzına karşı.

"Ne kadar iyi bir kız," diye keskin bir şekilde nefes veriyor ve her itişte gücünü artırıyor.

Vücudum titremeye başladığında orgazmım beni ele geçiriyor ve coşkuyla haykırıyorum. Kalçalarımı ona doğru çekerken bacaklarım titriyor, aynı zamanda klitorisimi çalıştırıyorum, ta ki çığlıklarım yumuşak, küçük inlemelere dönüşene kadar.

Aklımdan birçok düşünce geçiyor ama sadece bir tanesi öne çıkıyor. *Buna alışabilirim.* Ama bu sadece bir gece için. Sadece bir gece. Güneş doğduğunda, her şey bitmiş olacak.

Ve beni asıl korkutan da bu.

PENCEREDEN güneş ışınları odaya giriyor. Hayalet uykusunda beni kendine çekiyor, kolundaki kaslar beni sıkıca kavrarken esniyor.

Yüzümü boynunun kıvrımına bastırarak sabununun kalıcı, baş döndürücü kokusunu içime çekiyorum.

Aniden, korku beni tükettiğinde. Sabah oldu. Çok bağlandım. Gitmem gerek.

Hemen gitmem gerek.

Kolunu dikkatlice kaldırarak, onu uyandırmamak için elimden geleni yaparak gizlice uzaklaşıyorum. Parmak uçlarımda odanın diğer tarafına geçerken aynada kendimi görüyorum. Ne yapıyorum ben?

Kapıyı arkamdan sessizce kapatarak küçük bir nefes alıyorum ve ona böylesine sağlıksız bir şekilde bağlanmama nasıl izin verdiğimden nefret ediyorum. Sessiz koridorda yürürken, kimseyi uyandırmamaya çalıştığım için kalbim her adımda göğsümde çarpıyor.

Ta ki yalnız olmadığımı anlayana kadar.

Jason mutfak adasında duruyor, kendine bir fincan kahve dolduruyor ve benim varlığımı fark ettiğinde hareketsizleşiyor. Ve o biliyor. Cezveyi granit tezgâhın üzerine koyarken kaşlarını çatıyor, gitme kararından dolayı cesareti kırılmış gibi görünüyor.

"Gizlice çıkmadan önce, en azından bir kahve ister misin?" diye soruyor kendini beğenmiş bir şekilde.

Utangaç bir tavırla bakışlarımı yere indirip ellerimle yüzümü ovuşturuyorum. "Kahretsin," diye mırıldanıyorum kuru bir sesle. "Hâlâ uyuyor olacağını düşünmüştüm. Özür dilerim."

"Kahve?" diye yineliyor, ses tonu sinirli.

"Ben iyiyim-"

"İşte." Jason adanın etrafında yürüyor, gri eşofman altı kalçalarından aşağı sarkıyor. Sıcak kahve matarasını bana uzatıyor ve gözlerini benimkilerle birleştiriyor. "Gitmek için."

"Özür dilerim," diyorum endişeyle, utanarak.

"Uyanık mı?"

"Hayır," diye fısıldıyorum neredeyse. "Hâlâ uyuyor."

Yüzü sertleşiyor. "Bu hiç hoşuna gitmeyecek Quinn," diye bastırıyor, parmaklarını çenesinde gezdirerek. "Uyandığında ve sen orada olmadığında kendini kaybedecek."

"Ona güneş doğduğunda her şeyin biteceğini söyledim."

Beni hazırlıksız yakalayarak yaklaşıyor. "Ama gerçekten istediğin bu mu?" diye soruyor.

Onu kaybetme düşüncesiyle kalbim hemen sıkışıyor.

Hepsini kaybetmek.

Gözleri kısılır. "Kararını çoktan vermişsin gibi görünüyor," diye işaret ediyor. "Söyle ona. Ona ne istediğini söyle. Nasıl hissettiğini."

"Sadece bir gecelik eğlenceydi," diye kendimi ikna etmeye çalışıyorum. "Eminim uyanacak ve beni tamamen unutacak. Genelde işler böyle yürür. Gerçekten gitmem gerek."

Ön kapıya doğru hızla ilerlerken, elim kapı kolunda, olduğum yerde duruyorum. Son bir kez arkamı döndüğümde, gözlerimiz yoğun bir bakışla kilitleniyor.

"Seninle tanıştığıma memnun oldum Jason," diyorum.

"O da öyle Quinn," diye cevap veriyor, çarpık bir şekilde sırtarak. Ve kapıyı arkamdan kapattım.

Şenlik ateşinin kokusu akşamüstü havasında dolaşıyor. Saçlarım rüzgârda özgürce savrulurken, gevşek bir tutamı endişeyle kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. Siyah savaş botlarım çimenleri kaplayan yaprakların arasında çıtırdıyor.

Salem Halk Kütüphanesi'nin ön merdivenlerinden çıkarken yüzümde bir gülümseme belirdi. Etrafımdaki dünyadan kaçmak için en sevdiğim yerlerden biri. Defterimi göğsümde sıkıca tutarak, oturmak için sessiz bir yer ararken bakışlarım kütüphanede geziniyor. Zihnim dolaşıyor ve dün gece olanları bir türlü aklımdan çıkaramıyorum. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, onları düşünmeden edemiyorum.

Hayalet hakkında.

Tek gecelik şartımı geri almak için her şeyi yaparım.

Binanın arka tarafındaki masaya oturup sandalyemde arkama yaslanıyorum. En sevdiğim aşk romanımı açıp taze, canlı sayfaları içime çekiyorum. Artık benim için eskisi kadar kurgu değil.

Artık en karanlık fantezilerimi gerçekleştirdiğimi söyleyebilirim ve hiç pişman değilim.

Yer imimin bulunduğu sayfayı çevirirken tüylerim diken diken oluyor ve ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

"Gerçekten gitmene izin verebileceğimi mi düşündün?"

Aniden görüş alanıma giriyor ve kalbim küt küt atıyor. "*Hayalet*."

Sandalyeye kayıyor, masada karşımda oturuyor ve görünüşe göre çılgınca bir çılgınlık içinde. Saçları dağınık, gözleri kocaman, altlarında koyu renkli torbalar var.

"Seni çok uzun zamandır uzaktan izliyorum," diye nefes alıyor.

Yüzüme güçlü bir kızarıklık yerleşiyor, ta ki bana çarpana kadar. "Beni mi izliyordun?"

Başını salladı. "Evet, öyle."

"Nasıl?" diye soruyorum, midem hemen bulanıyor. "Ne kadar süreyle?" "Bir süre," diye cevap veriyor kasvetli bir şekilde.

Kaşlarım birbirine çarpıyor ve sonunda noktaları birleştirdiğimde uzun bir nefes alıyorum. Dün gece maskesini ilk çıkardığında çok tanıdık gelmişti çünkü onu daha önce de görmüştüm. Çoğunlukla kampüste, ama aynı zamanda birkaç başka vesileyle.

Parkta. Alışveriş merkezinde. Salem şehir merkezinde, uzakta gizleniyor. Onu her yerde gördüm.

"Ve dün gece sana sahip olduktan sonra, istediğimi alıyorum. Sen benimsin,

Küçük Quinn," diye yavaşça seslendi. "Söyle."

Zaman durur gibi oluyor ve içimi ani bir ürperti kaplıyor. Ve aklımda hiçbir şüphe olmadan itaat ediyorum. "Ben seninim."

AKNOWLEDGMENTS

Anne,

Bana her zaman inandığın için teşekkür ederim. Eğer bunu okuyorsanız, söyleyecek sözüm yok. Maskeli adamlar ve edebi müstehcenlik dünyasına hoş geldiniz.

Charity Chimni,

Her zamanki gibi inanılmazsınız. Hayallerimi gerçekten hayata geçirdiniz.
Sen olmasan ben ne yapardım?

Kayla Lutz,

Size tahmin edemeyeceğiniz kadar minnettarım! Her gece geç saatlere kadar benimle kaldığınız, bana geri bildirimde bulunduğunuz ve her adımda beni teşvik ettiğiniz için teşekkür ederim!

Chris,

Ghostface maskesi satın aldığınız için çok teşekkür ederiz.

Beta/ARC ekibi,

Çalışmalarına gösterdiğiniz sürekli sevgi ve desteğiniz benim için dünyalara bedeldir ve size ne kadar teşekkür etsem azdır.

ABOUT THE AUTHOR

Molly Doyle'un yazma tutkusu beşinci sınıftaki İngilizce dersinde başladı. 2013'te çevrimiçi bir yazı platformuna geçtikten sonra Molly'nin eserleri 43 milyondan fazla okuyucunun dikkatini çekti. Supernatural izlemediği, Haunt Attractions'da rol almadığı ya da şöminenin yanında şarap içmediği zamanlarda Erotik Romantik romanlar yazıyor ve bir gün Yönetmen ve Senarist olmayı hayal ediyor.

İnternette 27 milyondan fazla okundu. İlk kez basılıyor.

Molly okuyucularından haber almayı çok seviyor! Ona sosyal medya üzerinden ya da realmollydoyle@yahoo.com veya www.realmollydoyle.com adresinden ulaşabilirsiniz.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.